

Regeringens proposition

2008/09:179

Liechtensteins associering till Schengenregelverket

Prop.
2008/09:179

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 8 april 2009

Fredrik Reinfeldt

Beatrice Ask
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiz och Liechtenstein om att Liechtenstein ansluter sig till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket. Protokollet föranleder vissa lagändringar som föreslås i propositionen. De innebär att sådana bestämmelser som rör samarbetet med länder som ingår i Schengensamarbetet utvidgas till att omfatta även Liechtenstein. Lagändringarna föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.....	6
2.3	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	8
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.....	12
3	Ärendet och dess beredning.....	13
4	Schengensamarbetet i huvuddrag.....	13
4.1	Bakgrunden till Schengensamarbetet.....	13
4.2	Islands, Norges och Schweiz associering till Schengensamarbetet.....	14
4.3	Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll.....	15
4.3.1	Samarbetets grundtankar.....	15
4.3.2	Den fria rörligheten för personer.....	15
4.3.3	Det polisiära och rättsliga samarbetet.....	16
4.3.4	Schengens informationssystem.....	17
5	Liechtensteins associering till Schengensamarbetet.....	18
6	Överväganden och förslag.....	20
6.1	Sveriges godkännande av protokollet.....	20
6.2	Behov av författningsändringar.....	21
6.2.1	Internationellt polisiärt samarbete.....	21
6.2.2	Internationell rättslig hjälp i brottmål.....	21
6.2.3	Utlänningslagstiftningen.....	23
7	Ikraftträdande.....	24
8	Ekonomiska konsekvenser.....	24
9	Författningskommentar.....	25
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.....	25
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.....	25
9.3	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	26
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.....	28

Bilaga 1	Protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.....	29
Bilaga 2	Avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.....	65
Bilaga 3	Sammanfattning av utkastet till proposition.....	124
Bilaga 4	Utkastets lagförslag.....	125
Bilaga 5	Förteckning över de remissinstanser som yttrat sig över utkastet till proposition	132
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 april 2009.....	133

Regeringen föreslår att riksdagen

dels godkänner

1. protokollet av den 28 februari 2008 mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (avsnitt 6.1),

dels antar regeringens förslag till

2. lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),
5. lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge och Schweiz, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge, Schweiz och *Liechtenstein*, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2006:903.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 6 § och 4 kap. 20 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.
6 §¹

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *skall* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *skall* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *ska* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *ska* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

4 kap.
20 §²

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge *eller* Schweiz och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

¹ Senaste lydelse 2006:904.

² Senaste lydelse 2006:904.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt. Prop. 2008/09:179

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 1 § och 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §¹

Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge *och* Schweiz.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*.

7 kap.

6 §²

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge *eller* Schweiz och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

1. utlännings i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller

2. utlännings är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlännings avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge *eller* Schweiz som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler

¹ Senaste lydelse 2006:946.

² Senaste lydelse 2006:946.

Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
- barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
- förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
- barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
- förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

8 kap.

1 §³

En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,

2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,

3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,

4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,

5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

En EES-medborgare får inte avvisas enligt första stycket 1, om han eller hon på annat sätt än genom innehav av pass kan styrka sin identitet. Detsamma *skall* gälla en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare.

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

En EES-medborgare får inte avvisas enligt första stycket 1, om han eller hon på annat sätt än genom innehav av pass kan styrka sin identitet. Detsamma *ska* gälla en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare.

³ Senaste lydelse 2006:946.

En EES-medborgare och hans eller hennes familjemedlem får inte avvisas enbart på den grunden att han eller hon inte uppfyller vad som sägs i artikel 5.1 c i Schengenkonventionen i fråga om tillräckliga medel för uppehälle.

20 kap.

7 §⁴

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, eller Island, Norge *eller* Schweiz, om detta görs i vinstsyfte.

För försök till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

8 §⁵

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge *eller* Schweiz döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *skall* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, *en annan* medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, om detta görs i vinstsyfte.

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, *en annan* medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *ska* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

⁴ Senaste lydelse 2006:946.

⁵ Senaste lydelse 2006:946.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till Prop. 2008/09:179 ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

Prop. 2008/09:179

Härigenom föreskrivs att 1 och 9 §§ lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge eller Schweiz, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge eller Schweiz.

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge eller Schweiz, skall omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein.

9 §²

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, ska omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2006:945.

² Senaste lydelse 2006:945.

I januari 2008 ingick Schweiz ett avtal med Europeiska unionen (EU) och Europeiska gemenskapen (EG) om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (Schweiz associationsavtal). I artikel 16 i avtalet anges att Liechtenstein får ansluta sig till avtalet genom ett protokoll till avtalet som fastställer rättigheter och skyldigheter för var och en av de avtalsslutande parterna.

Liechtenstein uttryckte redan den 12 oktober 2001 genom en skrivelse sitt intresse för att förena sig med Schweiz som part i ett eventuellt associeringsavtal om Schengenregelverket, eftersom Liechtenstein och Schweiz inbördes sedan decennier tillbaka tillämpar en öppen gränspolitik i fråga om personers rörlighet. Liechtenstein deltog dock inte i förhandlingarna med Schweiz, eftersom det saknades ett avtal om beskattning av sparande mellan EG och Liechtenstein. Ett sådant avtal träffades sedermera och har tillämpats sedan i juli 2005.

Genom en skrivelse den 10 juni 2005 bekräftade Liechtenstein att landet ville associeras till Schengenregelverket. Efter det att kommissionen i februari 2006 bemyndigats av rådet, hölls förhandlingar om protokollet med Liechtenstein och Schweiz. Vid ministerrådets för rättsliga och inrikes frågor möte den 28 februari 2008 undertecknades protokollet. Protokollet återfinns i *bilaga 1* och Schweiz associationsavtal finns i *bilaga 2*.

Inom Justitiedepartementet har ett utkast till proposition utarbetats om Liechtensteins associering till Schengenregelverket (dnr Ju2009/2029/PO). I utkastet övervägs det om riksdagen ska godkänna protokollet samt lämnas det förslag till de lagändringar som Liechtensteins associering föranleder. En sammanfattning av utkastet till proposition finns i *bilaga 3*. Utkastets lagförslag finns i *bilaga 4*. Utkastet har remissbehandlats och en förteckning över de remissinstanser som yttrat sig finns i *bilaga 5*. De skriftliga synpunkter som har lämnats finns tillgängliga i ärendet (dnr Ju2009/2029/PO).

Lagrådet

De lagändringar som föreslås är av enklare slag. Tekniskt innebär lagändringarna att de bestämmelser inom berörda områden som gäller för medlemsstater i EU samt Island, Norge och Schweiz även ska gälla för Liechtenstein. Regeringen anser därför att Lagrådets yttrande inte behöver inhämtas.

4 Schengensamarbetet i huvuddrag

4.1 Bakgrunden till Schengensamarbetet

Den fria rörligheten för personer, varor, tjänster och kapital är grundstenarna i EG:s regelverk för den inre marknaden. Den fria rörligheten för personer har i huvudsak förverkligats för den gemensamma

arbetsmarknaden med fri etableringsrätt och erkännande av utbildningar m.m.

I syfte att påskynda förverkligandet av den fria rörligheten för personer ingick Frankrike, Tyskland och Beneluxstaterna år 1985 ett avtal om att successivt avveckla personkontrollerna vid de gemensamma gränserna och att utveckla det polisiära och rättsliga samarbetet mellan staterna. Avtalet, som är ett separat mellanstatligt avtal utanför EG, ingicks i gränsstaten Schengen i Luxemburg och benämns Schengenavtalet.

År 1990 undertecknades tillämpningskonventionen till Schengenavtalet med bestämmelser om dels praktiska åtgärder för att genomföra avvecklingen av gränskontrollerna vid de inre gränserna, dels övriga samarbetsåtgärder. Det är denna tillämpningskonvention (i det följande "Schengenkonventionen") som innehåller de viktigaste reglerna för samarbetet. Schengenkonventionen började tillämpas i mars 1995 mellan sju av de EU-länder som då hade anslutit sig till Schengenavtalet. Dessa var, förutom grundarstaterna, Spanien och Portugal. Därmed upphörde gränskontrollerna mellan dessa stater. I december 1996 anslöt sig Sverige, Finland och Danmark till Schengensamarbetet. Sverige deltog därefter i Schengensamarbetets beredningsorgan och beslutande organ och anslöts den 25 mars 2001 fullt ut till samarbetet. Norge och Island undertecknade år 1996 omfattande samarbetsavtal avseende Schengensamarbetet. Under år 1997 och 1998 anslöt sig Italien och Österrike till Schengensamarbetet och under år 2000 även Grekland. I december 2007 gick även Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern med i samarbetet och personkontrollen vid land- och sjögräns upphörde. Den 30 mars 2008 fullbordades medlemskapet genom att även kontrollerna vid flygplatser för dessa länder slopades. Det senaste landet att ansluta sig är Schweiz som deltar sedan december 2008 och vars medlemskap fullbordades i mars 2009 genom slopande av gränskontroller även vid flygplatser.

EG:s regelverk har bitvis tagit över Schengenkonventionens bestämmelser. Det gäller exempelvis bestämmelserna om fri rörlighet för varor. I samband med Amsterdamfördragets ikraftträdande har Schengensamarbetet införlivats i EU. Detta har skett i enlighet med de bestämmelser som anges i det s.k. Schengenprotokollet som finns fogat till Amsterdamfördraget (se prop. 1997/98:58 s. 129 f.).

4.2 Islands, Norges och Schweiz associering till Schengensamarbetet

Varje stat som är medlem i EU har rätt att delta i Schengensamarbetet under förutsättning att Schengenregelverket efterlevs. Island och Norge, som inte är medlemmar i EU, har träffat ett särskilt samarbetsavtal för att anknäta sig till Schengensamarbetet. I samband med Schengensamarbetets integrering i EU har detta samarbetsavtal kompletterats med ett associationsavtal med unionen. Island och Norge deltar på grundval av detta avtal fullt ut i beredningsprocessen, men deltar inte i själva besluten utan godkänner dessa först i efterhand. Det avtal som slutits mellan EU, EG och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket, innebär att Schweiz, på motsvarande sätt som Is-

4.3 Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll

4.3.1 Samarbetets grundtankar

Schengensamarbetet kan sägas innefatta två grundtankar, som är starkt sammanlänkade med varandra. Den första är den fria rörligheten för personer, i den betydelsen att personkontrollerna vid nationsgränserna mellan de deltagande staterna – de inre gränserna – ska upphöra. Den andra grundtanken, som aktualiseras av den fria rörligheten för personer, är att det krävs åtgärder i kampen mot internationell kriminalitet och mot olaglig invandring. För att den fria rörligheten för personer inte som en oönskad bieffekt ska bli till hjälp för den internationella, gränsöverskridande brottsligheten innefattar Schengensamarbetet därför ett antal s.k. kompensatoriska åtgärder. Dessa kommer till uttryck i konventionens regler om yttre gränskontroll och regler om polisiärt och rättsligt samarbete. Ett viktigt hjälpmedel i dessa sammanhang är Schengens informationssystem (SIS).

I det följande redovisas det huvudsakliga innehållet i Schengenregelverket med Schengenkonventionen som grund och den utveckling som skett genom senare tillkommen EU-lagstiftning. Konventionen i dess helhet och en ingående redogörelse för den finns i regeringens proposition om godkännande av Sveriges anslutning till Schengensamarbetet (prop. 1997/98:42). En utförlig redovisning av Schengenregelverket finns även i regeringens proposition om Schweiz anslutning till Schengenregelverket, m.m. (prop. 2005/06:194).

4.3.2 Den fria rörligheten för personer

Den mest centrala innebörden av Schengensamarbetet är att de inre gränserna får passeras överallt utan att någon in- och utresekontroll genomförs. De inre gränserna är Schengenländernas gemensamma landgränser, deras flygplatser för inrikesflyg samt hamnar för reguljära färjeförbindelser. Ett Schengenland kan dock tillfälligt återinföra gränskontroller vid sina inre gränser om det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten. Schengenreglerna förbjuder alltså regelmässig kontroll av personer som passerar en inre gräns. De brottsbekämpande myndigheterna kan dock göra insatser vid gränsen i enlighet med nationell lagstiftning, i den mån insatserna inte är utformade på ett sådant sätt att det i praktiken rör sig om en gränskontroll.

När det gäller gränstrafiken vid de yttre gränserna ska kontroller göras i enlighet med ett gemensamt regelverk. Det huvudsakliga syftet med gränsovervakningen är att förhindra obehörig gränspassage, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på ett olagligt sätt. Schengenregelverket ställer upp vissa gemensamma principer för gränskontrollen som måste följas. Vid

både inresa och utresa kontrolleras resenärens identitet och resehandlingar. Medborgare från länder som inte deltar i Schengensamarbetet ska vid in- och utresa i Schengenområdet underkastas en systematisk kontroll för att säkerställa att villkoren för inresa är uppfyllda. Det kan till exempel gälla innehav av korrekta resedokument, visering när sådan krävs eller säkerställande av tillgång till tillräckliga medel för att finansiera sitt uppehälle. Kontroll görs också i Schengens informations-system (SIS) för att säkerställa att personen inte är efterlyst eller registrerad på den så kallade spärrlistan (se vidare avsnitt 4.3.4). För att verka för en enhetlig förvaltning av Schengenområdets yttre gränser har EU inrättat gränskontrollbyrån Frontex.

Ända sedan Schengensamarbetet trädde i kraft har Schengenländerna haft gemensamma regler om vilka länders medborgare som behöver visering för att få resa in i Schengenområdet. De viseringar som Schengenländerna utfärdar gäller normalt för hela Schengenområdet och kallas därför för Schengenviseringar. En sådan visering får beviljas för vistelse som omfattar högst tre månader. Om villkoren för inresa i Schengenområdet uppfyllts får en person med en Schengenvisering röra sig fritt mellan Schengenländerna under viseringens giltighetstid. Det finns även möjlighet att bevilja visering med begränsad territoriell giltighet, liksom visering som enbart ger rätt för en tredjelandsmedborgare att passera genom övriga Schengenstaters territorium för att komma till den Schengenstat som beviljat tillståndet. Beviljande av visering som ger rätt till inresa i Sverige är ett beslut som innefattar myndighetsutövning.

Schengenregelverket innehåller även bestämmelser om transportörers ansvar. Den transportör som ombesörjt luft-, sjö-, eller landtransport fram till Schengenområdets yttre gräns ska vara skyldig att ombesörja återresan till det tredjeland där han eller hon påbörjat sin resa om inresa i Schengenstaten vägras. Transportören är också skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att en utlänning som transporteras luft- eller sjövägen innehar de dokument som krävs för inresa till Schengenstaterna. Schengenstaterna har även förbundit sig att införa lämpliga sanktioner mot den som i vinstsyfte hjälper, eller försöker hjälpa, utlänningar att resa in till eller vistas på en Schengenstats territorium i strid med den statens utlänningslagstiftning.

4.3.3 Det polisiära och rättsliga samarbetet

Det polisiära och det rättsliga samarbetet är en del av de kompensatoriska åtgärder som ska motverka negativa konsekvenser av att personkontroller vid de inre gränserna avskaffas mellan Schengenstaterna.

Det polisiära samarbetet omfattar bistånd och informationsutbyte mellan Schengenstaternas polismyndigheter i syfte att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar. Även andra former av operativ samverkan mellan ländernas brottsbekämpande myndigheter regleras, t.ex. gränsöverskridande övervakning och gränsöverskridande förföljande. Vidare finns bestämmelser om ansvar och rättslig status för poliser som deltar i sådan samverkan. Gränsöverskridande övervakning och

förföljande kan innefatta myndighetsutövning av en utländsk tjänsteman på svenskt territorium.

Det rättsliga samarbetet omfattar bl.a. inbördes rättshjälp i brottmål, tillämpning av principen om ”ne bis in idem” (dvs. att ingen åtalas för något han eller hon redan dömts för i en annan Schengenstat), utlämning och överförande av verkställighet av brottmålsdom. Inbördes rättshjälp kan ges bl.a. i fråga om bevisupptagning, husrannsakan och delgivning. Bestämmelserna om utlämning behandlar bl.a. utlämning för vissa fiskala brott (brott mot bestämmelser om punkt- och mervärdesskatter samt tullavgifter) och ett förenklat utlämningsförfarande vid samtycke.

Schengenregelverket innehåller även bestämmelser om samarbete mot olaglig narkotikahantering. Schengenstaterna har därvid åtagit sig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga och bekämpa olaglig handel med narkotika och narkotiska läkemedel samt att därutöver särskilt bevaka de platser som är kända för narkotikahandel för att minska spridningen av narkotiska preparat till nya missbrukargrupper. De har vidare åtagit sig att, i enlighet med sin konstitution och nationella lagstiftning, tillåta s.k. kontrollerade leveranser på sina territorier, förstärka sin kontroll över person- och varutrafiken vid de yttre gränserna i syfte att förhindra olaglig införsel av narkotika och narkotiska läkemedel samt garantera att gällande lagstiftning medger beslag och förverkande av tillgångar som härrör från illegal handel med narkotika.

Schengenstaterna har också åtagit sig att anpassa sina regler om förvärv, innehav, handel och överlåtelse av skjutvapen och ammunition till konventionens bestämmelser i fråga om fysiska och juridiska personer. Det handlar bl.a. om bestämmelser om vilka vapen som ska klassificeras som förbjudna, tillståndspliktiga eller anmälningspliktiga och om kontroll av vapeninnehav och vapenhandlare.

4.3.4 Schengens informationssystem

Datasystemet Schengens informationssystem (SIS) är ett gemensamt spanings- och efterlysningsregister. I SIS kan varje Schengenstat lägga in uppgifter om efterlysta eller eftersökta personer, fordon eller föremål och dessa uppgifter blir då tillgängliga för alla anslutna stater. Vidare kan det läggas in en begäran om åtgärder som ska vidtas om personen eller föremålet påträffas, t.ex. begäran om utlämning eller beslag. SIS innehåller också uppgifter som ska hindra tredjelandsmedborgare som är utvisade eller utgör en säkerhetsrisk från att komma in i Schengenområdet, den så kallade spärllistan.

SIS får användas av myndigheter i Schengenländerna som bekämpar brott, utför gränskontroller samt, gällande särskilda delar av systemet, myndigheter med ansvar för fordonsregistreringar och myndigheter som fattar beslut om viseringar och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. Varje Schengenstat har en särskild enhet som ansvarar för hanteringen av SIS och den uppföljning som krävs i samband med att personer och föremål som är registrerade i SIS påträffas.

Varje land ansvarar för att de uppgifter som landet registrerar i SIS är korrekta, aktuella och lagliga. Databehandlingen regleras av nationell lag i det land som registrerar en uppgift. I varje Schengenstat finns en

5 Liechtensteins associering till Schengensamarbetet

Liechtenstein har ett nära samarbete med Schweiz som bl.a. innebär att länderna har en gemensam valuta och gemensamma tullar mot omvärlden. Schweiz svarar också i stor utsträckning för Liechtensteins officiella representation i andra länder. När Schweiz ingick avtalet om associering till Schengenregelverket infördes därför en artikel i avtalet som gjorde det möjligt för Liechtenstein att genom ett protokoll ansluta sig till Schweiz avtal.

Protokollet mellan EU, EG, Schweiz och Liechtenstein om Liechtensteins anslutning till Schweiz associationsavtal innebär att Liechtenstein godtar Schengenregelverket och dess utveckling, med samma undantag och tillägg som Schweiz. Protokollet består dels av själva protokollet med en ingress och anslutande artiklar, dels av en bilaga. Till protokollet finns även fogat gemensamma förklaringar av de avtalsslutande parterna samt en gemensam förklaring om gemensamma möten.

I ingressen hänvisas bl.a. till de nära banden mellan Liechtenstein och Schweiz som kommer till uttryck genom ett område utan kontroll vid de inre gränserna mellan de båda länderna. Det anges också att Liechtenstein bör associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket på motsvarande sätt som Island, Norge och Schweiz.

Protokollet innebär bl.a. följande. Liechtenstein ska ansluta sig till Schweiz associationsavtal. Anslutningen skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter mellan de avtalsslutande parterna (artikel 1). De Schengenbestämmelser som förtecknas i bilaga A och bilaga B till Schweiz associationsavtal (nämligen de Schengenbestämmelser som gällde när avtalet undertecknades) ska, i enlighet med de villkor som anges i bilagorna, genomföras och tillämpas i förhållande till Liechtenstein. Vidare anges att de rättsakter som bilagts protokollet och som ersätter eller vidareutvecklar bestämmelser i Schengenregelverket ska genomföras och tillämpas av Liechtenstein (nämligen de Schengenbestämmelser som tillkommit efter avtalets undertecknande). Slutligen anges att Liechtenstein även ska vara bunden av framtida rättsakter som antas och som ändrar eller utvecklar Schengenregelverkets bestämmelser (artikel 2).

Av bilaga A till Schweiz associationsavtal framgår i vilken utsträckning Schengenkonventionen ska vara tillämplig för Liechtenstein. I bilagans första del undantas vissa bestämmelser helt från tillämpningen (se nedan). I den andra delen redovisas de begränsningar som följer av de olika medlemsstaternas anslutningsfördrag till konventionen. Den tredje delen innehåller en förteckning över beslut meddelade av den verkställande kommittén som har inrättats för att underlätta tillämpningen av

Schengenkonventionen. Besluten ska genomföras och tillämpas av Liechtenstein. I bilaga B till associationsavtalet anges vilka rättsakter som vid avtalets undertecknande hade tillkommit och som är en utveckling av Schengenregelverket. En närmare redovisning och beskrivning av de rättsakter det här är fråga om lämnas i prop. 2005/06:194 om Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.

I bilagan till Liechtensteins anslutningsprotokoll anges vilka rättsakter som efter associationsavtalets undertecknande tillkommit och ersätter eller vidareutvecklar bestämmelser i Schengenregelverket och som ska genomföras och tillämpas i förhållande till Liechtenstein.

Protokollet träder ikraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av protokollet som uttrycks av parterna (artikel 9.1). Bestämmelserna i bilagorna A och B till associationsavtalet, bestämmelserna i bilagan till protokollet, samt bestämmelser som utgör en utveckling av Schengenregelverket, ska börja tillämpas av Liechtenstein vid en tidpunkt som rådet beslutar med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla de bestämmelser som anges ovan (artikel 10.1). Av bilaga B framgår att de instrument som upptas i den bilagan och som inte har trätt i kraft för alla medlemsstater vid den tidpunkt då bestämmelserna enligt protokollet ska börja gälla (se artikel 10.1), ska tillämpas av Liechtenstein först från och med den dag då det aktuella instrumentet är i kraft för samtliga medlemsstater.

Undantag och förklaringar

Av protokollets hänvisning till bilaga A till Schweiz associationsavtal följer att Liechtenstein, om landet associeras till Schengenregelverket, ska undanta samma artiklar i Schengenkonventionen som Schweiz (jfr. prop. 2005/06:194 s. 17, 18–19, 21, 31, 34, 35 och 37). Vidare följer av artikel 5.5 i protokollet att Liechtenstein medges rätt att inte genomföra en ny rättsakt eller åtgärd på området för direkt beskattning som går ut på att Schengenstaterna inte längre ska kunna åberopa de villkor för att lämna rättslig hjälp i form av beslag och husrannsakan som anges i artikel 51 i Schengenkonventionen. Motsvarande begränsning finns i förhållande till Schweiz i dess associeringsavtal (prop. 2005/06:194 s. 27). Slutligen är till protokollet fogat förklaringar varav några påverkar Liechtensteins tillämpning av Schengenregelverket. Enligt en gemensam förklaring till artikel 23 i 2000 års EU-konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål får Liechtenstein begränsa en annan stats användning av personuppgifter i större utsträckning än vad konventionen annars tillåter. I en förklaring av Liechtenstein om rättslig hjälp i brottmål klargörs att avgöranden angående överträdelse av lagstiftningen på området för direkt beskattning, som utreds av myndigheter i Liechtenstein, inte vid tidpunkten för protokollets ikraftträdande kan överklagas till en domstol med behörighet i brottmål. Slutligen åtar sig Liechtenstein i en förklaring att inte åberopa sina reservationer och förklaringar till den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål i

den utsträckning det skulle vara oförenligt med protokollet. Förklaringar med motsvarande innehåll gjordes av Schweiz vid dess anslutning till Schengenregelverket (se prop. 2005/06:194 s. 27, 29, 31 och 32).

6 Överväganden och förslag

6.1 Sveriges godkännande av protokollet

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet av den 28 februari 2008 mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: Liechtenstein omfattas redan i dag av avtalet om ett Europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES-avtalet). EES är ett frihandelsområde och det närmaste samarbete som EU har med andra länder. Genom EES-avtalet har Liechtenstein samma regler som EU-länderna inom de områden som ingår i avtalet.

Genom Liechtensteins associering till Schengenregelverket kommer ytterligare hinder att undanröjas för den fria rörligheten för personer. Bland dessa områden kan särskilt nämnas förbättrat samarbete inom brottsbekämpningen och en enhetlig viseringspolitik. Det är med hänsyn till Liechtensteins geografiska läge naturligt att Liechtenstein tillämpar samma regler som Schweiz och som medlemsstaterna inom EU. Syftet med samarbetet inom det geografiska området kommer därmed i större utsträckning att uppnås. Det ligger i såväl Sveriges som övriga medlemsstaters intressen att Liechtenstein ansluts till Schengenregelverket.

Av 10 kap. 2 § regeringsformen följer att protokollet ska godkännas av riksdagen. Enligt regeringens uppfattning är det angeläget att Liechtenstein associeras till Schengenregelverket. Regeringen föreslår därför att riksdagen godkänner protokollet. Protokollet förutsätter i viss begränsad utsträckning att förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning förs över till Liechtenstein (se avsnitt 4.3.2 och 4.3.3). Riksdagens beslut bör därför fattas med iakttagande av bestämmelserna i 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen.

6.2.1 Internationellt polisiärt samarbete

Regeringens förslag: För att lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska kunna tillämpas även i förhållande till Liechtenstein ska en hänvisning till Liechtenstein föras in i lagen.

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: Lagen om internationellt polisiärt samarbete ska enligt 1 § tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Norge, Island och Schweiz, i den mån Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i den lagen. I lagen regleras omfattningen av och formerna för delar av det polisiära samarbete som Schengenkonventionen gett upphov till, exempelvis användandet av uppgifter från annan stat samt gränsöverskridande övervakning och förföljelse. Som en följd av Liechtensteins anslutning till Schengenregelverket ska lagen tillämpas även i förhållande till Liechtenstein. En hänvisning till Liechtenstein bör därför göras i 1 §.

Artikel 40 och 41 i Schengenkonventionen om gränsöverskridande övervakning och gränsöverskridande förföljande förutsätter att förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning förs över till Liechtenstein (jfr prop. 1999/2000:64, s. 93–94 och prop. 2005/06:194 s. 56). Riksdagens beslut bör därför fattas med iakttagande av 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen.

6.2.2 Internationell rättslig hjälp i brottmål

Regeringens förslag: En ansökan om rättslig hjälp i brottmål från Liechtenstein ska få göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, ska husrannsakan få göras och egendom tas i beslag och överlämnas till Liechtenstein om det för gärningen kan dömas till fängelse där.

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 53 i Schengenkonventionen – som ersätts av artikel 6 i 2000 års EU-konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater – innehåller bestämmelser om att framställningar om rättslig hjälp i brottmål får skickas direkt mellan staternas myndigheter. I artikel 51 i Schengenkonventionen finns bestämmelser om beslag och husrannsakan.

Av 2 kap. 6 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål följer att det i förhållande till andra EU-stater och i förhållande till Norge, Island och Schweiz är möjligt att översända framställningar om rättslig hjälp i brottmål mellan åklagare och domstolar i dessa stater. För att det ska vara möjligt för åklagare och domstolar även i Liechtenstein att göra sådana framställningar, vilket är en konsekvens av landets associering till Schengenregelverket, krävs en ändring i den lagen. Lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål bör därför ändras så att en ansökan om rättslig hjälp från Liechtenstein får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol i Sverige.

Den möjlighet som protokollet ger svenska åklagare och domstolar till direktkontakt kräver inte någon lagändring; protokollet är en sådan internationell överenskommelse som avses i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål och som därigenom möjliggör direktframställning.

Beslag och husrannsakan

Schengenkonventionens bestämmelse om beslag och husrannsakan (artikel 51) har genomförts i svensk rätt genom 4 kap. 20 § lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål. Huvudregeln, i fråga om beslag och husrannsakan, innebär ett krav på dubbel straffbarhet (2 kap. 2 §). I förhållande till andra EU-länder samt Norge, Island och Schweiz får dock sådana åtgärder företas även om det inte föreligger dubbel straffbarhet, förutsatt att det för gärningen kan dömas till fängelse i den andra staten (4 kap. 20 § första stycket).

Även i ett ärende som i Sverige eller den andra staten handläggs i ett administrativt förfarande får, i den utsträckning Sverige har åtagit sig att samarbeta i sådana förfaranden (1 kap. 5 §), beslag och husrannsakan göras om den gärning ansökan avser motsvarar brott för vilket det enligt svensk eller den andra statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer (4 kap. 20 § andra stycket). Vid ett samarbete som sker i enlighet med Schengenregelverket gäller som ett ytterligare villkor att den administrativa myndighetens beslut i den andra staten kan överklagas till en domstol med behörighet i brottmål. Sverige uppställer emellertid inte detta villkor i förhållande till länder som är medlemmar i EU eller deltar i Schengensamarbetet. Det ska anmärkas att Liechtenstein, i en förklaring till protokollet, har angett att man vid tiden för avtalets ikraftträdande inte medger överklagande av administrativa myndigheters beslut rörande direkt beskattning till en domstol med behörighet i brottmål.

Liechtenstein kommer genom sin anslutning att ingå och delta i Schengensamarbetet. Från en systematisk och praktisk utgångspunkt är det naturligt att gentemot Liechtenstein tillämpa samma regler om husrannsakan och beslag som de som tillämpas gentemot övriga Schengenländer. Utgångspunkten här är att samma förutsättningar som gäller i ett nationellt förfarande också gäller när åtgärder företas på begäran av en annan stat. Om det undantagsvis skulle krävas husrannsakan och beslag för utredning av en gärning som inte är straffbar i Sverige ger lagen en långtgående möjlighet att hjälpa till. Förutsättningen

för sådan hjälp är att det i den andra staten är föreskrivet fängelse för gärningen. Därmed får Sverige anses leva upp till de åtaganden som följer av det nu aktuella protokollet. En motsvarande bedömning gjordes med anledning av Schweiz associering till Schengenregelverket (prop. 2005/06:194 s. 59). Genomförandet av protokollet förutsätter att samma förutsättningar ställs upp för samarbete med Liechtenstein. Undantagen från kravet på dubbel straffbarhet vid beslag och husrannsakan på begäran av en EU-stat, Norge, Island eller Schweiz, bör därför utvidgas till att omfatta även Liechtenstein.

6.2.3 Utlänningslagstiftningen

Regeringens förslag: En hänvisning till Liechtenstein ska föras in i berörda delar av utlänningslagen (2005:716) och lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: Genom protokollet får myndigheter i Liechtenstein befogenhet att utfärda viseringar i enlighet med artikel 10 i Schengenkonventionen. Detta innebär alltså att myndigheter i Liechtenstein ges rätt att utfärda viseringar som har samma giltighet vad gäller rätten till inresa i Sverige som en visering som är utfärdad av en svensk myndighet. Bestämmelsen bör genomföras i svensk rätt genom ett tillägg i 1 kap. 4 § utlänningslagen.

Beviljande av visering är ett beslut som innefattar myndighetsutövning (jfr prop. 1999/2000:64 s. 74). Riksdagens beslut bör därför fattas med iakttagande av 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen.

Enligt bilaga B till Schweiz associationsavtal ska Liechtenstein efter anslutningen tillämpa rådets direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvísning eller utvisning av medborgare i tredjeland. Som en följd av det direktivet finns i 8 kap. 1 § utlänningslagen en grund för avvísning som gör det möjligt att verkställa ett beslut om avvísning eller utvisning meddelat av en annan stat som ingår i den Europeiska unionen eller från Island, Norge eller Schweiz. Vidare finns med anledning av direktivet en bestämmelse i 7 kap. 6 § utlänningslagen som innebär att beslut som fattas i en medlemsstat i EU eller i Island, Norge eller Schweiz om avvísning och utvisning, och som grundar sig på hot mot den allmänna ordningen eller inre säkerheten, får läggas till grund för beslut om återkallelse av ett svenskt uppehållstillstånd om det finns särskilda skäl. Beslut om avvísning eller utvisning meddelade i en stat som ingår i EU eller i Island, Norge eller Schweiz kan alltså, i fall som avses i paragrafen, tillmätas betydelse i Sverige. Liechtensteins anslutning till Schengenregelverket kräver att dessa bestämmelser även gäller i förhållande till Liechtenstein. En hänvisning till Liechtenstein bör införas i 7 kap. 6 § första och andra stycket samt 8 kap. 1 § 6 utlänningslagen.

Rådets direktiv 2002/90/EG om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse innehåller bestämmelser om vilka typer av hjälp vid olovlig inresa i eller passage genom en medlemsstat som ska vara förbjudna och belagda med påföljd enligt den nationella lagstiftningen. Rådets rambeslut 2002/946/RIF om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse syftar till att skapa gemensamma minimiregler i medlemsstaterna när det gäller straffrättsliga påföljder och andra former av åtgärder som ska kunna vidtas vid överträdelse av det regelverk som finns angivet i direktiv 2002/90/EG. Direktivet och rambeslutet har medfört ändringar i bl.a. 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen. Bestämmelserna bör ändras så att det även ska vara straffbart att uppsåtligt hjälpa en utlännings att olovligen komma in i eller passera genom eller uppehålla sig i Liechtenstein.

Rådets direktiv 2003/110/EG om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg har genomförts i svensk rätt genom lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare. Direktivet syftar till att underlätta transitering av tredjelandsmedborgare som ska återsändas till hemlandet via en flygplats i en annan medlemsstat än den som har fattat beslutet om avvísning. Liechtenstein ska enligt bilaga B i Schweiz associationsavtal tillämpa och genomföra direktivet. Detta föranleder att ett tillägg görs i 1 och 9 §§ lagen om transitering av tredjelandsmedborgare så att Liechtenstein omfattas av bestämmelserna.

7 Ikraftträdande

Enligt artikel 10.1 i protokollet ska Liechtenstein börja tillämpa de bestämmelser som avses i artikel 2 och de bestämmelser som redan antagits i enlighet med artikel 2.3 vid en tidpunkt som fastställs i rådet med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder de regeringar i medlemsstaterna som tillämpar alla bestämmelser som avses i artikel 2. En förutsättning är att Liechtenstein har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna. Inför beslut ska samråd ske med den gemensamma kommittén. När detta kommer att ske är ännu oklart. Det går alltså inte nu att fastslå när lagändringarna ska träda i kraft. De bör därför träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

8 Ekonomiska konsekvenser

Förslagen bedöms inte medföra några ökade kostnader för det allmänna. Liechtensteins associering till Schengenregelverket kan förväntas leda till ett förbättrat samarbete inom brottsbekämpningen.

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

1 §

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge, Schweiz och *Liechtenstein*, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

I paragrafen finns bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Paragrafen har behandlats i avsnitt 6.2.1.

Första stycket har ändrats så att sådant internationellt polisiärt samarbete som regleras i lagen även omfattar *Liechtenstein*.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

2 kap. 6 §

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag ska ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan ska prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

I paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.2.2, finns bestämmelser om var en ansökan om rättslig hjälp ska ges in i Sverige.

Paragrafens *första stycke* har endast justerats redaktionellt. Ändringen i *andra stycket* innebär att det blir möjligt för en myndighet i *Liechtenstein* att göra en ansökan om rättslig hjälp i brottmål direkt hos behörig åklagare eller domstol i Sverige.

Motsvarande möjlighet för svensk åklagare eller domstol framgår av 3 kap. 2 § andra stycket. Den möjligheten kommer också att framgå av ett tillkännagivande till lagen.

4 kap. 20 §

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt.

I paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.2.2, finns undantag från kravet på dubbel straffbarhet vid beslag och husrannsakan.

I *första stycket* har en ändring gjorts som innebär att husrannsakan och beslag får göras på begäran av Liechtenstein även för en gärning som inte motsvarar brott enligt svensk lag om det där kan dömas till fängelse för gärningen. För en redogörelse för paragrafen hänvisas till prop. 1999/2000:61 s. 120–124.

9.3 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

1 kap. 4 §

Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt
2. Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*.

I paragrafen definieras uttrycken Schengenkonventionen och Schengenstat. Paragrafen har behandlats i avsnitt 6.2.3.

I *andra stycket* har en ändring gjorts som innebär att uttrycket Schengenstat även avser Liechtenstein. Det medför att beslut om viseringar enligt Schengenkonventionen som fattas i Liechtenstein gäller i Sverige.

7 kap. 6 §,

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

1. utlännings i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller
2. utlännings är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlännings avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
- barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
- förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd i vissa fall inom ramen för Schengensamarbetet. Den har behandlats i avsnitt 6.2.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att ett svenskt uppehållstillstånd får återkallas om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i Liechtenstein och beslutet är grundat på ett allvarligt och aktuellt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i vissa angivna fall.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att uppehållstillstånd inte får återkallas för den som är familjemedlem till en medborgare i Liechtenstein och som utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom EU.

8 kap. 1 §

En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,
2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,
3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,
4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,
5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein* och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

En EES-medborgare får inte avvisas enligt första stycket 1, om han eller hon på annat sätt än genom innehav av pass kan styrka sin identitet. Detsamma *skall* gälla en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare.

En EES-medborgare och hans eller hennes familjemedlem får inte avvisas enbart på den grunden att han eller hon inte uppfyller vad som sägs i artikel 5.1 c i Schengenkonventionen i fråga om tillräckliga medel för uppehälle.

Paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.2.3, innehåller bestämmelser om avvisning i vissa fall.

Ändringen i *första stycket sjätte punkten* innebär att en utlänning får avvisas om han eller hon har avvisats eller utvisats från *Liechtenstein*, om förutsättningarna som uppställs i paragrafen i övrigt är uppfyllda. I *andra stycket* har en redaktionell ändring gjorts.

20 kap. 7 §

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, *en annan* medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein*, om detta görs i vinstsyfte.

För försök till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.2.3, innehåller bestämmelser om straff för den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen uppehålla sig i EU eller ett land som associerats till Schengensamarbetet. I *första stycket* har en ändring gjorts som innebär att *Liechtenstein*, som nu associeras till Schengensamarbetet, läggs till det geografiska område som paragrafen omfattar. En redaktionell ändring har också gjorts.

20 kap. 8 §

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, *en annan* medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein* döms för *människosmuggling* till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för *grov människosmuggling* till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *ska* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.2.3, innehåller bestämmelser om straff för den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom EU eller ett land som associerats till Schengensamarbetet.

Ändringen i *första stycket* innebär att Liechtenstein, som nu associeras till Schengensamarbetet, läggs till det geografiska område som paragrafen omfattar.

Övriga ändringar i paragrafen är av redaktionell karaktär.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

1 §

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein*, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Den har behandlats i avsnitt 6.2.3.

Genom ändringen i *första stycket* omfattar lagen transitering av tredjelandsmedborgare som avvisats eller utvisats från Liechtenstein.

Ändringen i *andra stycket* innebär att medborgare i Liechtenstein inte definieras som tredjelandsmedborgare.

9 §

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein*, ska omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

Paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.2.3, innehåller bestämmelser om att Sverige, under vissa i paragrafen angivna förutsättningar, är skyldigt att återta en tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och transiteras via en medlemsstat i EU eller en stat som associerats till Schengensamarbetet. Ändringen innebär att bestämmelsen omfattar även en tredjelandsmedborgare som transiteras via Liechtenstein. En redaktionell ändring har också gjorts.

Protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

Prop. 2008/09:179
Bilaga 1

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 13 februari 2008
(OR. en)**

16462/06

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0251 (CNS)**

**FL 55
CH 62
JAI 684
SCHENGEN 110
FRONTEXT 14
COPEN 132
CRIMORG 200
VISA 328
EURODAC 14
ASIM 91
ASILE 99
MIGR 178
OC 1023**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

PROTOKOLL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, EUROPEISKA GEMENSKAPEN,
SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OCH FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN
OM FURSTENDÖMET LIECHTENSTEINS ANSLUTNING
TILL AVTALET MELLAN EUROPEISKA UNIONEN,
EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDETS ASSOCIERING
TILL GENOMFÖRANDET, TILLÄMPNINGEN OCH
UTVECKLINGEN AV SCHENGENREGELVERKET

EUROPEISKA UNIONEN

och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

SOM HÄNVISAR TILL det avtal som undertecknades den 26 oktober 2004 mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket^{*} ("associeringsavtalet"),

SOM ERINRAR OM att det i artikel 16 i det avtalet föreskrivs en möjlighet för Furstendömet Liechtenstein att ansluta sig till associeringsavtalet genom ett protokoll,

^{*} Publikationsbyrån (EUT): Vänligen inför en hänvisning till offentliggörande för avtalet efter förfarandet CNS/2004/0199 KOM(2004) 0593.

SOM TAR HÄNSYN TILL Furstendömet Liechtensteins geografiska läge,

SOM TAR HÄNSYN TILL de nära banden mellan Furstendömet Liechtenstein och Schweiziska edsförbundet, som kommer till uttryck genom ett område utan kontroller vid de inre gränserna mellan Furstendömet Liechtenstein och Schweiziska edsförbundet,

SOM TAR HÄNSYN TILL Furstendömet Liechtensteins önskan att upprätthålla och införa ett område utan gränskontroller med alla Schengenländer och därför att associeras till Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att genom det avtal som Europeiska unionens råd ingick den 18 maj 1999 med Republiken Island och Konungariket Norge¹, associerades dessa båda stater till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att det är önskvärt att Furstendömet Liechtenstein associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, på samma villkor som Island, Norge och Schweiz,

SOM BEAKTAR att det mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein bör ingås ett protokoll som ger Liechtenstein samma rättigheter och skyldigheter som de som har avtalats mellan Europeiska unionens råd, å ena sidan, och Island och Norge samt Schweiz å andra sidan,

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och de rättsakter som antagits på den grunden inte gäller för Konungariket Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och att de beslut om att utveckla Schengenregelverket i enlighet med den avdelningen, vilka Danmark har införlivat med sin nationella lagstiftning, endast kan skapa folkrättsliga förpliktelser mellan Danmark och övriga medlemsstater,

SOM BEAKTAR att Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, i enlighet med de beslut som antagits på grundval av det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹,

SOM BEAKTAR behovet av att säkerställa att de stater med vilka Europeiska unionen har ingått associeringsavtal i syfte att genomföra, tillämpa och utveckla Schengenregelverket tillämpar det regelverket också i sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att det för att Schengenregelverket ska fungera väl krävs att detta protokoll tillämpas samtidigt med de avtal som de olika parter som associerats till eller deltar i genomförandet och utvecklingen av Schengenregelverket har ingått för att reglera sina inbördes förbindelser,

¹ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20 respektive EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

SOM HÄNVISAR TILL protokollet om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i någon av medlemsstaterna eller i Schweiz* ,

SOM TAR FASTA PÅ kopplingen mellan Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen när det gäller införande av kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och när det gäller inrättandet av Eurodac-systemet,

SOM BEAKTAR att den kopplingen förutsätter samtidig tillämpning av Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac-systemet,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

* Publikationsbyrån (EUT): Vänligen inför här hänvisningen till offentliggörande för rådsdokument 16470/06.

ARTIKEL 1

Enligt artikel 16 i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ("associeringsavtalet"), ska Furstendömet Liechtenstein (nedan kallat "Liechtenstein") ansluta sig till associeringsavtalet i enlighet med villkoren i detta protokoll.

Anslutningen skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter mellan de avtalsslutande parterna i enlighet med de regler och förfaranden som anges i protokollet.

ARTIKEL 2

1. De Schengenbestämmelser som förtecknas i bilaga A och bilaga B till associeringsavtalet, och som gäller för Europeiska unionens medlemsstater, ska genomföras och tillämpas i Liechtenstein i enlighet med villkoren i de bilagorna.
2. Dessutom ska de i bilagan till detta protokoll angivna bestämmelserna i Europeiska unionens och Europeiska gemenskapens rättsakter, vilka ersätter eller utvecklar bestämmelser i Schengenregelverket, genomföras och tillämpas av Liechtenstein.

3. De rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen antar för att ändra eller utveckla Schengenregelverkets bestämmelser, och på vilka förfarandena i associeringsavtalet och detta protokoll har tillämpats, ska också godkännas, genomföras och tillämpas av Liechtenstein, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.

ARTIKEL 3

De rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artikel 3.1–3.4 samt artiklarna 4–6, artiklarna 8–10, artikel 11.2–11.4 och artikel 13 i associeringsavtalet ska vara tillämpliga för Liechtenstein.

ARTIKEL 4

På expertnivå ska ordförandeskapet i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 3 i associeringsavtalet utövas av Europeiska unionens företrädare. På högre tjänstemannanivå och ministernivå ska ordförandeskapet innehas växelvis för en period om sex månader av företrädaren Europeiska unionen respektive företrädaren för Liechtensteins eller Schweiz regering.

ARTIKEL 5

1. Antagandet av nya rättsakter eller åtgärder som har anknytning till sådana frågor som avses i artikel 2 är förbehållet Europeiska unionens behöriga institutioner. Med förbehåll för punkt 2 i denna artikel ska dessa rättsakter eller åtgärder träda i kraft samtidigt för Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och deras respektive berörda medlemsstater och Liechtenstein, om inte annat särskilt föreskrivs i rättsakterna eller åtgärderna. I detta sammanhang ska vederbörlig hänsyn tas till den tidsperiod som Liechtenstein i den gemensamma kommittén uppgett sig behöva för att kunna uppfylla sina konstitutionella krav.

2. a) Europeiska unionens råd ("rådet") ska utan dröjsmål underrätta Liechtenstein om antagandet av rättsakter eller åtgärder som avses i punkt 1 på vilka förfarandena i detta protokoll har tillämpats. Liechtenstein ska besluta huruvida landet ska godkänna rättsaktens eller åtgärdens innehåll och införliva den med sin interna rättsordning. Det beslutet ska meddelas rådet och Europeiska gemenskapernas kommission ("kommissionen") inom trettio dagar från antagandet av den berörda rättsakten eller åtgärden.

- b) Om innehållet i en sådan rättsakt eller åtgärd kan bli bindande för Liechtenstein först efter det att konstitutionella krav har uppfyllts, ska Liechtenstein informera rådet och kommissionen om detta i samband med underrättelsen om rättsakten eller åtgärden. Liechtenstein ska utan dröjsmål skriftligen meddela rådet och kommissionen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Om folkomröstning inte krävs ska underrättelsen lämnas senast 30 dagar efter utgången av fristen för folkomröstning. Om en folkomröstning krävs ska Liechtenstein lämna underrättelsen inom 18 månader från dagen för rådets underrättelse. Från den dag då rättsakten eller åtgärden träder i kraft för Liechtenstein och till dess att landet meddelar att man har uppfyllt de konstitutionella kraven, ska Liechtenstein i möjligaste mån tillämpa innehållet i den berörda rättsakten eller åtgärden provisoriskt.

Om Liechtenstein inte kan tillämpa den berörda rättsaktens eller åtgärdens innehåll provisoriskt, och detta förhållande skapar svårigheter som stör Schengensamarbetets funktion, ska den rådande situationen granskas av den gemensamma kommittén. Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen får vidta proportionerliga och lämpliga åtgärder gentemot Liechtenstein för att säkerställa ett väl fungerande Schengensamarbete.

3. Liechtensteins godkännande av de rättsakter och åtgärder som avses i punkt 2 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Liechtenstein å ena sidan och Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa rättsakter och åtgärder, samt Schweiz, å andra sidan.

4. Detta protokoll ska upphöra att gälla om
- a) Liechtenstein meddelar att man beslutat att inte godta innehållet i en rättsakt eller en åtgärd som avses i punkt 2 på vilken förfarandena i detta protokoll har tillämpats, eller
 - b) Liechtenstein inte avger ett meddelande inom den frist på 30 dagar som avses i punkterna 2 a eller 5 a, eller
 - c) Liechtenstein inte avger ett meddelande senast 30 dagar efter utgången av fristen för folkomröstning eller, om folkomröstning begärs, inom den frist på 18 månader som avses i punkt 2 b, eller om Liechtenstein inte genomför provisorisk tillämpning på det sätt som avses i samma punkt från den dag som fastställts för ikraftträdandet av rättsakten eller åtgärden.

Detta protokoll ska upphöra att gälla tre månader efter utgången av 90-dagarsperioden, såvida inte den gemensamma kommittén, efter att noga ha granskat förutsättningarna för att fortsätta tillämpa protokollet, beslutar annat inom 90 dagar.

5. a) Om bestämmelserna i en ny rättsakt eller åtgärd leder till att medlemsstaterna inte längre får låta verkställighet av en framställan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller erkännande av ett beslut om husrannsakan och/eller beslag som fattats i en annan medlemsstat omfattas av de villkor som anges i artikel 51 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet¹, får Liechtenstein inom den trettiodagarsfrist som anges i punkt 2 a meddela rådet och kommissionen att Liechtenstein inte godtar och inte kommer att genomföra innehållet i dessa bestämmelser i sin interna rättsordning i den utsträckning de är tillämpliga på framställningar eller beslut om husrannsakan och beslag i samband med utredningar eller lagföring på området för direkt beskattning som, om de begås i Liechtenstein, enligt den liechtensteinska lagstiftningen inte är belagda med frihetsstraff. I motsats till vad som gäller enligt punkt 4 ska protokollet i sådant fall inte upphöra att gälla.
- b) Den gemensamma kommittén ska sammanträda inom två månader från det att en av kommitténs medlemmar begär detta för att, under hänsynstagande till den internationella utvecklingen, diskutera den situation som uppstått till följd av att ett meddelande lämnats i enlighet med punkt a.

När den gemensamma kommittén enhälligt nått fram till en överenskommelse som innebär att Liechtenstein godtar och till fullo genomför de berörda bestämmelserna i den nya rättsakten eller åtgärden, ska punkt 2 b samt punkterna 3 och 4 vara tillämpliga. De uppgifter som det hänvisas till i punkt 2 b första meningen ska tillhandahållas inom trettio dagar från det att överenskommelsen nåddes i den gemensamma kommittén.

¹ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

ARTIKEL 6

Vid uppfyllandet av sina skyldigheter med avseende på Schengens informationssystem II och informationssystemet för viseringar kan Liechtenstein använda sig av Schweiz infrastruktur för att få tillgång till dessa system.

ARTIKEL 7

Beträffande de administrativa kostnader som hör samman med tillämpningen av detta protokoll, ska Liechtenstein tillföra Europeiska unionens allmänna budget ett årligt bidrag på 0,071 % av beloppet 8 100 000 EUR, med förbehåll för en årlig justering med hänsyn till inflationsnivån i Europeiska unionen.

ARTIKEL 8

1. Detta protokoll ska inte påverka avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller något annat avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Liechtenstein.
2. Detta protokoll ska inte påverka avtal som är bindande för Liechtenstein å ena sidan, och en eller flera medlemsstater å andra sidan, i den mån de är förenliga med detta protokoll. Om sådana avtal är oförenliga med detta protokoll, ska protokollet ha företräde.

3. Detta protokoll ska inte i något avseende påverka avtal som i framtiden kan komma att ingås mellan Europeiska gemenskapen och Liechtenstein, och inte heller avtal som ingås mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Liechtenstein å andra sidan eller avtal som kan komma att ingås på grundval av artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen.

4. Detta protokoll ska inte påverka avtal mellan Liechtenstein och Schweiz, i den mån de är förenliga med protokollet. Om sådana avtal är oförenliga med detta protokoll, ska protokollet ha företräde.

ARTIKEL 9

1. Detta protokoll träder i kraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare, i sin egenskap av depositarie, konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av detta protokoll som uttryckts av parterna eller på deras vägnar.

2. Artiklarna 1, 4 och 5.2 a första meningen i detta protokoll och de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artikel 3.1–3.4 samt artiklarna 4–6 i associeringsavtalet ska tillämpas provisoriskt för Liechtenstein från dagen för undertecknandet av detta protokoll.

3. När det gäller rättsakter eller åtgärder som antagits efter undertecknandet av detta protokoll men innan det trätt i kraft, ska den trettiodagarsperiod som avses i artikel 5.2 a sista meningen börja löpa den dag då protokollet träder i kraft.

ARTIKEL 10

1. De bestämmelser som avses i artikel 2 ska börja tillämpas av Liechtenstein vid en tidpunkt som rådet fastställer genom enhälligt beslut av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla bestämmelser som avses i artikel 2, efter samråd med den gemensamma kommittén och efter att ha försäkrat sig om att Liechtenstein har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna.

De rådsmedlemmar som företräder Irlands regering och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirlands regering ska delta i dessa beslut i den mån de berör bestämmelser i Schengenregelverket och rättsakter som grundar sig på eller har anknytning till detta regelverk, i vilka dessa medlemsstater deltar.

De rådsledamöter som företräder regeringarna i medlemsstater för vilka, i enlighet med deras anslutningsfördrag, endast en del av de bestämmelser som avses i artikel 2 är tillämpliga, ska delta i detta beslut i den utsträckning det rör bestämmelser i Schengenregelverket vilka redan är tillämpliga för deras respektive medlemsstater.

2. Tillämpningen av de bestämmelser som avses i punkt 1 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz och Liechtenstein å ena sidan och mellan Liechtenstein och, beroende på omständigheterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, å andra sidan.

3. Detta protokoll ska endast tillämpas om de avtal som ska ingås av Liechtenstein och som avses i artikel 13 i associeringsavtalet tillämpas.

4. Vidare ska detta protokoll tillämpas endast om protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz* också tillämpas.

ARTIKEL 11

1. Detta protokoll kan sägas upp av Liechtenstein eller Schweiz eller genom enhälligt beslut i rådet. Uppsägningen ska meddelas depositarien och börja gälla sex månader efter detta meddelande.

2. Om detta protokoll eller associeringsavtalet sägs upp av Schweiz eller om associeringsavtalet upphör att gälla för Schweiz vidkommande, ska associeringsavtalet och detta protokoll fortsätta att gälla med avseende på förbindelserna mellan Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen å ena sidan och Liechtenstein å andra sidan. I så fall ska rådet, efter samråd med Liechtenstein, besluta om nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder ska dock vara bindande för Liechtenstein endast om Liechtenstein godtar dem.

* Publikationsbyrån (EUT): Vänligen inför hänvisning till offentliggörande för dokument 16470/06.

3. Detta protokoll ska anses ha upphört att gälla om Liechtenstein avslutar ett av de avtal som avses i artikel 13 i associeringsavtalet och som har ingåtts av Liechtenstein, eller det protokoll som avses i artikel 10.4.

ARTIKEL 12

Detta protokoll ska upprättas i tre exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i ... den ...

BILAGA

Bilaga till protokollet om Furstendömet Liechtensteins
anslutning till avtalet mellan
Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och
Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering
till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen
av Schengenregelverket

Liechtenstein ska tillämpa bestämmelserna som avses i artikel 2.2 från den dag som fastställts av rådet i enlighet med artikel 10.

- Rådets förordning nr 2007/2004/EG av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).
- Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1). Kommissionens beslut av den 28 februari 2005 om de tekniska specifikationerna för standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (C(2005) 409 slutlig) och kommissionens beslut av den 28 februari 2005 om de tekniska specifikationerna för standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (C(2005) 409 slutlig).

- Rådets beslut nr 2005/211/RIF av den 24 februari 2005 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 68, 15.3.2005, s. 44).
- Rådets beslut 2005/719/RIF av 12 oktober 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 271, 15.10.2005, s. 54).
- Rådets beslut 2005/727/RIF av 12 oktober 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 273, 19.10.2005, s. 25).
- Rådets beslut 2006/228/RIF av den 9 mars 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 81, 18.3.2006, s. 45).
- Rådets beslut 2006/229/RIF av 9 mars 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 81, 18.3.2005, s. 46).

- Rådets beslut 2006/631/RIF av den 24 juli 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 256, 20.9.2006, s. 18).
- Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48).
- Kommissionens beslut av den 15 december 2005 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets beslut 2005/267/EG om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (C(2005) 5159 slutlig).
- Rådets förordning (EG) nr 851/2005 av den 2 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav vad gäller ömsesidighetsmekanismen (EUT L 141, 4.6.2005, s. 3).
- Rådets beslut 2005/451/RIF av 13 juni 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 871/2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 158, 21.6.2005, s. 26).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 av den 6 juli 2005 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller tillgången till Schengens informationssystem för de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).
- Europaparlamentets och rådets rekommendation 2005/761/EG av den 28 september 2005 om att underlätta medlemsstaternas utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse till forskare från tredjeländer vilka reser inom gemenskapen i syfte att bedriva forskning (EUT L 289, 3.11.2005, s. 1).
- Kommissionens beslut av den 29 september 2005 (2005/687/EG) om utformningen av rapporter om verksamheten inom nätverken av sambandsmän för invandring och situationen i värdlandet rörande olaglig invandring (EUT L 264, 8.10.2005, s. 8).
- Rådets beslut 2005/728/RIF av 12 oktober 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 871/2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 273, 19.10.2005, s. 26).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2046/2005 av den 14 december 2005 om åtgärder för att förenkla viseringsansökningar och utfärdande av viseringar för de medlemmar av den olympiska familjen som deltar i Olympiska och/eller Paralympiska vinterspelen 2006 i Turin (EUT L 334, 20.12.2005, s. 1).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).
- Rådets beslut 2006/440/EG av den 1 juni 2006 om ändring av bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 14a till den gemensamma handboken om avgifter motsvarande de administrativa kostnaderna för att behandla viseringsansökningar (EUT L 175, 29.6.2006, s. 77).
- Rådets beslut (2006/628/EG) av den 24 juli 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av artikel 1.4–5 i förordning (EG) nr 871/2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 256, 20.9.2006, s. 15).
- Kommissionens beslut (2006/648/EG) av den 22 september 2006 om fastställande av tekniska specifikationer för standarder för biometriska kännetecken i samband med utvecklingen av Informationssystemet för viseringar (EUT L 267, 27.9.2006, s. 41).
- Rättelse till rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 271, 30.9.2006, s. 85).

- Kommissionens beslut 2006/757/EG av den 22 september 2006 om ändring av Sirenehandboken (EUT L 317, 16.11.2006, s. 1).
- Kommissionens beslut 2006/758/EG av den 22 september 2006 om ändring av Sirenehandboken (EUT L 317, 16.11.2006, s. 41).
- Kommissionens beslut (2006/684/EG) av den 5 oktober 2006 om ändring av bilaga 2 i förteckning A till de gemensamma konsulära anvisningarna vad gäller viseringskrav för innehavare av indonesiska diplomat- och tjänstepass (EUT L 208, 12.10.2006, s. 29).
- Kommissionens beslut 2006/752/EG av den 3 november 2006 om lokaliseringen av Informationssystemet för viseringar under utvecklingsfasen (EUT L 305, 4.11.2006, s. 13).
- Kommissionens rekommendation av den 6 november 2006 om inrättande av en gemensam "Praktisk handledning för gränsbevakningspersonal" (Schengenhandbok) som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda när de utför personkontroller vid gränserna (C(2006) 5186 slutlig).
- Rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 386, 29.12.2006, s. 89 och rättelse i EUT L 75, 15.3.2007, s. 26).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon (EUT L 381, 28.12.2006, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1. Rättad version i EUT L 29, 3.2.2007, s. 3).
- Rådets förordning (EG) nr 1932/2006 av den 21 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23. Rättad version i EUT L 29, 3.2.2007, s. 10).
- Rådets förordning (EG) nr 1988/2006 av den 21 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 2424/2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 411, 30.12.2006, s. 1. Rättad version i EUT L 27, 2.2.2007, s. 3).

- Rådets beslut 2006/1007/RIF av den 21 december 2006 om ändring av rådets beslut 2001/886/RIF om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 411, 30.12.2006, s. 78. Rättad version i EUT L 27, 2.2.2007, s. 43).
- Kommissionens beslut 2007/170/EG av den 16 mars 2007 rörande fastställande av nätkrav för Schengens informationssystem (första pelaren) (EUT L 79, 20.3.2007, s. 20).
- Kommissionens beslut 2007/171/EG av den 16 mars 2007 rörande fastställande av nätkrav för Schengens informationssystem (tredje pelaren) (EUT L 79, 20.3.2007, s. 29).
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 22).
- Rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 205, 7.8.2007, s. 63).
- Rådets beslut 2007/472/EG av den 25 juni 2007 om ändring av beslutet av den verkställande kommitté som inrättades genom 1990 års Schengenkonvention om ändring av de finansiella bestämmelserna om kostnaderna för installation och drift av den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS) (EUT L 179, 7.7.2007, s. 50).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30).
- Rådets beslut 2007/519/EG av den 16 juli 2007 om ändring av del 2 i Schengens rådfrågningsystem (tekniska specifikationer) (EUT L 192, 24.7.2007, s. 26).
- Kommissionens beslut 2007/599/EG av den 27 augusti 2007 om genomförande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2007–2013 (EUT L 233, 5.9.2007, s. 3).
- 2007/866/EG: Rådets beslut av den 6 december 2007 om ändring av del 1 i Schengens rådfrågningsystem (tekniska specifikationer) (EUT L 340, 22.12.2007, s. 92).

SLUTAKT

De befullmäktigade

EUROPEISKA UNIONEN

och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN,

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

församlade den ... år 2008, för att underteckna protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket har antagit protokollet.

De befullmäktigade för de avtalsslutande parterna har beaktat följande deklARATIONER som anges nedan och som åtföljer denna slutakt:

- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser.
- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen om ömsesidig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.
- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater¹.
- Förklaring från Europeiska gemenskapen och Liechtenstein om yttre förbindelser.
- Förklaring från Liechtenstein om ömsesidig hjälp i brottmål.
- Förklaring från Liechtenstein om artikel 5.2 b.
- Förklaring från Liechtenstein om tillämpningen av Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och Europeiska utlämningskonventionen.
- Förklaring från Europeiska gemenskapen om Fonden för de yttre gränserna för perioden 2007–2013.
- Förklaring från Europeiska gemenskapen om överlämnandet av förslag.
- Gemensamma förklaringar om gemensamma möten.

¹ EUT C 197, 12.7.2000, s. 1.

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR FRÅN DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser

De avtalsslutande parterna konstaterar att ytterligare avtal ska ingås med avseende på Schweiz och Liechtensteins deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, efter förebild av de avtal som har ingåtts med Norge och Island.

Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater

Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 23.1 c i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionens medlemsstater är de avtalsslutande parterna överens om att Liechtenstein, om inte medlemsstaten i fråga har fått den berörda personens samtycke, i enskilda fall kan kräva att personuppgifter inte får användas för de ändamål som avses i artikel 23.1 a–b i denna konvention utan Liechtensteins föregående samtycke i samband med förfaranden där Liechtenstein hade kunnat neka eller begränsa översändandet eller användningen av personuppgifter i enlighet med denna konvention eller de instrument som avses i artikel 1 i denna. Om Liechtenstein i ett enskilt fall skulle vägra att ge sitt medgivande efter en begäran från en medlemsstat i enlighet med ovan nämnda bestämmelser, måste Liechtenstein skriftligen motivera.

ÖVRIGA FÖRKLARINGAR

Förklaring från Europeiska gemenskapen och Liechtenstein om yttre förbindelser

Europeiska gemenskapen och Liechtenstein är överens om att Europeiska gemenskapen ska uppmuntra tredje länder och internationella organisationer med vilka den har ingått avtal inom ett område med anknytning till Schengensamarbetet, inklusive viseringspolitiken, att ingå liknande avtal med Furstendömet Liechtenstein, utan att det påverkar Furstendömet Liechtensteins behörighet att ingå sådana avtal.

Förklaring från Liechtenstein om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål

Liechtenstein förklarar att avgöranden angående skattebrott, som utreds av liechtensteinska myndigheter, inte vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande kan överklagas till domstol med behörighet i bland annat brottmål.

Förklaring från Liechtenstein om artikel 5.2 b

(tidsfrist för godkännande av förändringar i Schengenregelverket)

Den maximala fristen på 18 månader enligt artikel 5.2 b avser såväl godkännandet som genomförandet av rättsakten eller åtgärden. Följande faser omfattas:

- Den förberedande fasen.
- Det parlamentariska förfarandet.

- Fristen för folkomröstning på 30 dagar.
- I förekommande fall folkomröstning (organisation och omröstning).
- Sanktionering av den regerande fursten.

Liechtensteins regering ska utan dröjsmål underrätta rådet och kommissionen om avslutandet av var och en av dessa faser.

Liechtensteins regering åtar sig att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att de olika faserna som nämns ovan genomförs så snabbt som möjligt.

Förklaring från Liechtenstein om tillämpningen av Europeiska konventionen
om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och Europeiska utlämningskonventionen

Liechtenstein åtar sig att inte återropa sina reservationer och förklaringar i samband med ratificeringen av Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och Europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål, i den utsträckning det skulle vara oförenligt med detta avtal.

Förklaring från Europeiska gemenskapen om Fonden för de yttre gränserna
för perioden 2007–2013

Europeiska gemenskapen är för närvarande i färd med att inrätta en fond för de yttre gränserna för perioden 2007–2013, som kommer att bli föremål för ytterligare avtal med de tredjeländer som är associerade till Schengenregelverket.

Förklaring från Europeiska kommissionen om överlämnandet av förslag

När kommissionen överlämnar förslag angående detta avtal till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet ska den översända kopior av dessa förslag till Liechtenstein.

Deltagande i de kommittéer som ska bistå Europeiska kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter:

Den 1 juni 2006 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein i syfte att ingå ett avtal om Furstendömet Liechtensteins deltagande i arbetet i de kommittéer som bistår kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter i samband med genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Fram till dess att ett sådant avtal ingås, ska avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska unionens råd och Schweiziska edsförbundet om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter tillämpas på Liechtenstein. Trots detta skal villkoren för Liechtensteins deltagande vara de som anges i artikel 100 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vad gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹.

¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

Gemensam förklaring om gemensamma möten

Delegationerna som företräder Europeiska unionens medlemsstaters regeringar,

Europeiska kommissionens delegation,

delegationerna som företräder Republiken Islands och Konungariket Norges regeringar,

delegationen som företräder Schweiziska edsförbundet, och

delegationen som företräder Furstendömet Liechtenstein,

noterar att Liechtenstein ansluter sig till den gemensamma kommitté som inrättas genom avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket genom ett protokoll till detta avtal,

har beslutat att mötena i den gemensamma kommitté som inrättades genom avtalet om Islands och Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket å ena sidan, och avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, å andra sidan, ska hållas gemensamt, oavsett nivå på mötet,

noterar att gemensamma möten kräver praktiska arrangemang för ordförandeskapet vid dessa möten när ordförandeskapet ska innehas av de associerade länderna i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, eller avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

noterar de associerade ländernas önskan att, när så är nödvändigt, frånträda sitt ordförandeskap och låta ordförandeskapet rotera mellan sig i alfabetisk ordning från det att avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket träder ikraft och från det att protokollet om Liechtensteins anslutning träder ikraft.

Utfärdat i ... den ...

Avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

Prop. 2008/09:179
Bilaga 2

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 25 oktober 2004
(OR. fr)**

13054/04

**Interinstitutionellt ärende:
2004/0199 (CNS)**

CH	43
JAI	354
FRONTEXT	4
SCHENGEN	17
FL	19
COPEN	120
CRIMORG	90
VISA	175
EURODAC	5
ASIM	35
ASILE	56
MIGR	81

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

AVTAL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, EUROPEISKA GEMENSKAPEN
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDETS ASSOCIERING TILL GENOMFÖRANDET,
TILLÄMPNINGEN OCH UTVECKLINGEN
AV SCHENGENREGELVERKET

EUROPEISKA UNIONEN,

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

nedan kallade *de avtalsslutande parterna*,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionen i och med ikraftträdandet av Amsterdamfördraget åtog sig att upprätthålla och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där det råder fri rörlighet för personer, och samtidigt vidta lämpliga åtgärder när det gäller kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring samt förebyggande av brottslighet och brottsbekämpning,

SOM BEAKTAR att Schengenregelverket, som införlivats inom Europeiska unionens ramar, utgör en del av de bestämmelser som syftar till att skapa detta område med frihet, säkerhet och rättvisa, då de innebär att det skapas ett område utan kontroller vid de inre gränserna och samtidigt föreskriver kompletterande åtgärder som garanterar en hög säkerhetsnivå,

SOM TAR HÄNSYN TILL Schweiziska edsförbundets geografiska läge,

SOM BEAKTAR att om Schweiziska edsförbundet deltar i Schengenregelverket och utvecklingen av detta, så kommer det att dels undanröja vissa hinder för den fria rörligheten för personer som är en följd av Schweiziska edsförbundets geografiska läge, dels stärka samarbetet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet på de områden som omfattas av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att genom det avtal som Europeiska unionens råd ingick den 18 maj 1999 med Republiken Island och Konungariket Norge¹, associerades dessa båda stater till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att Schweiziska edsförbundet bör associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, på jämställd fot med Island och Norge,

SOM BEAKTAR att det mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet bör ingås ett avtal som innebär rättigheter och skyldigheter motsvarande de som har avtalats mellan Europeiska unionens råd, å ena sidan, och Island och Norge å den andra,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att det är nödvändigt att organisera samarbetet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet när det gäller genomförandet, den praktiska tillämpningen och den vidare utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att det för att associera Schweiziska edsförbundet till Europeiska unionens verksamhet inom de områden som omfattas av detta avtal och göra det möjligt för landet att delta i denna verksamhet är nödvändigt att inrätta en kommitté i enlighet med den institutionella modell som använts för associeringen av Island och Norge,

SOM BEAKTAR att Schengensamarbetet vilar på principerna om frihet, demokrati, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna, som garanteras särskilt genom Europakonventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och de rättsakter som antagits på den grunden inte gäller för Konungariket Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och att de beslut om att utveckla Schengenregelverket på grundval av avdelning IV vilka Danmark har införlivat med sin nationella lagstiftning endast kan skapa folkrättsliga förpliktelser mellan Danmark och övriga medlemsstater,

SOM BEAKTAR att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, i enlighet med de beslut som antagits på grundval av det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen¹, deltar i vissa bestämmelser i Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR behovet av att säkerställa att de stater med vilka Europeiska unionen har ingått associeringsavtal i syfte att genomföra, tillämpa och utveckla Schengenregelverket tillämpar detta regelverk också i sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att det för att Schengenregelverket skall fungera väl krävs att detta avtal tillämpas samtidigt med de avtal som de olika parter som associerats till eller deltar i genomförandet eller utvecklingen av Schengenregelverket har ingått för att reglera sina inbördes förbindelser,

SOM TAR HÄNSYN TILL avtalet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

¹ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43 och EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

SOM BEAKTAR kopplingen mellan Schengenregelverket och gemenskapsrätten,

SOM BEAKTAR att denna koppling förutsätter samtidig tillämpning av Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

1. Schweiziska edsförbundet, nedan kallat Schweiz, skall associeras till Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens verksamheter inom de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B i detta avtal och av bestämmelser som följer av dessa.
2. Detta avtal skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter i enlighet med de förfaranden som avtalet föreskriver.

ARTIKEL 2

1. Schweiz skall genomföra och tillämpa de av Schengenregelverkets bestämmelser som anges i bilaga A till detta avtal på samma sätt som de är tillämpliga för Europeiska unionens medlemsstater, nedan kallade medlemsstaterna.

2. Schweiz skall genomföra och tillämpa bestämmelserna i de av Europeiska unionens och Europeiska gemenskapens rättsakter som räknas upp i bilaga B till detta avtal på samma sätt som de ersätter och/eller utvecklar motsvarande bestämmelser i den konvention om tillämpning av Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som undertecknades den 19 juni 1990, nedan kallad konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, eller har antagits på grundval av denna.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 skall Schweiz godta, genomföra och tillämpa rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen antar för att ändra eller komplettera de bestämmelser som avses i bilagorna A och B, i enlighet med förfarandena i detta avtal.

ARTIKEL 3

1. Det skall inrättas en gemensam kommitté, bestående av företrädare för den schweiziska regeringen, medlemmar av Europeiska unionens råd, nedan kallat rådet, och företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission, nedan kallad kommissionen.
2. Den gemensamma kommittén skall anta sin arbetsordning med enhällighet.
3. Den gemensamma kommittén skall sammanträda på initiativ av sin ordförande eller på begäran av en av sina ledamöter.
4. Med förbehåll för artikel 4.2 skall kommittén sammanträda på ministernivå, hög tjänstemannanivå eller expertnivå, alltefter behov.

5. Ordförandeskapet i kommittén skall utövas enligt följande:
- På expertnivå: av Europeiska unionens företrädare.
 - På hög tjänstemannanivå och ministernivå: sex månader åt gången omväxlande av Europeiska unionens företrädare och den schweiziska regeringens företrädare.

ARTIKEL 4

1. I enlighet med detta avtal skall den gemensamma kommittén handha alla frågor som avses i artikel 2 och se till att alla synpunkter från schweizisk sida tas under övervägande i vederbörlig ordning.
2. Inom den gemensamma kommittén på ministernivå har de schweiziska företrädarna möjlighet
 - att redovisa de problem som en viss åtgärd eller rättsakt innebär för dem eller komma med lösningar på problem som påträffats av de andra delegationerna,
 - att yttra sig om varje fråga som rör utarbetandet av bestämmelser som rör dem eller om genomförandet av sådana bestämmelser.
3. Kommitténs möten på ministernivå skall förberedas av den gemensamma kommittén på hög tjänstemannanivå.

4. Företrädarna för den schweiziska regeringen får lägga fram förslag för den gemensamma kommittén angående sådana frågor som avses i artikel 1. Kommissionen eller en medlemsstat får efter samråd granska dessa förslag i syfte att lägga fram ett förslag eller ta ett initiativ i enlighet med Europeiska unionens bestämmelser, och anta en rättsakt eller en åtgärd på gemenskaps- eller unionsnivå.

ARTIKEL 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 skall den gemensamma kommittén underrättas om varje rättsakt eller åtgärd under förberedelse i rådet som skulle kunna omfattas av detta avtal.

ARTIKEL 6

Vid utarbetandet av nya bestämmelser inom ett område som omfattas av detta avtal skall kommissionen samråda informellt med schweiziska experter på samma sätt som den samråder med medlemsstaternas experter inför utarbetandet av sina lagförslag.

ARTIKEL 7

1. Antagandet av nya rättsakter eller åtgärder som har anknytning till sådana frågor som avses i artikel 2 är förbehållet Europeiska unionens behöriga institutioner. Med förbehåll för punkt 2, skall dessa rättsakter eller åtgärder träda i kraft samtidigt för Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och berörda medlemsstater och Schweiz, om inte annat särskilt föreskrivs i rättsakterna eller åtgärderna. I detta sammanhang skall vederbörlig hänsyn tas till den tidsfrist som Schweiz i den gemensamma kommittén ansett sig behöva för att kunna uppfylla sina konstitutionella krav.

- 2 a) Rådet skall utan dröjsmål underrätta Schweiz om antagandet av rättsakter eller åtgärder som avses i punkt 1 på vilka förfarandena i detta avtal har tillämpats. Schweiz skall yttra sig om landets godtagande av rättsakten eller åtgärden och införlivande av denna i sin interna rättsordning. Beslutet om detta skall meddelas rådet och kommissionen inom trettio dagar från antagandet av den berörda rättsakten eller åtgärder.
- b) Om innehållet i ovan avsedda rättsakter eller åtgärder inte kan vara bindande för Schweiz förrän landet har uppfyllt sina konstitutionella krav, skall rådet och kommissionen underrättas om detta i samband med meddelandet. Schweiz skall utan dröjsmål skriftligen meddela rådet och kommissionen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Om folkomröstning inte begärs skall meddelandet lämnas omedelbart efter det att folkomröstningsfristen har löpt ut. Om en folkomröstning begärs har Schweiz en frist på högst två år från rådets underrättelse om åtgärden på sig för att lämna meddelandet. Från den dag då rättsakten eller åtgärden träder i kraft för Schweiz och till dess att landet meddelar att man har uppfyllt sina konstitutionella skyldigheter, skall Schweiz i den mån det är möjligt tillämpa innehållet i den berörda rättsakten eller åtgärden provisoriskt.

Om Schweiz inte kan tillämpa den berörda rättsaktens eller åtgärdens innehåll provisoriskt, och detta faktum skapar svårigheter som stör Schengensamarbetets funktion, skall den rådande situationen granskas av den gemensamma kommittén. Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen får gentemot Schweiz vidta proportionerliga och nödvändiga åtgärder för att garantera ett väl fungerande Schengensamarbete.

3. Schweiz godtagande av innehållet i de rättsakter och åtgärder som avses i punkt 2 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz å ena sidan och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa rättsakter och åtgärder, å den andra.

4. För det fall att
 - a) Schweiz meddelar sitt beslut att inte godta innehållet i en rättsakt eller en åtgärd som avses i punkt 2 på vilken förfarandena i detta avtal har tillämpats, eller
 - b) Schweiz inte avger ett meddelande inom den frist på trettio dagar som avses i punkt 2 a eller punkt 5 a, eller
 - c) Schweiz inte avger ett meddelande efter utgången av fristen för folkomröstning eller, om folkomröstning begärs, inom den frist på två år som avses i punkt 2 b, eller inte genomför provisorisk tillämpning på det sätt som avses i samma punkt från den dag som fastställts för ikraftträdandet av rättsakten eller åtgärden,

skall detta avtal upphöra att vara tillämpligt, såvida inte den gemensamma kommittén, efter att noga ha granskat förutsättningarna att upprätthålla avtalet, beslutar annat inom 90 dagar. Detta avtal skall upphöra att gälla tre månader efter utgången av 90-dagarsperioden.

5. a) Om bestämmelserna i en ny rättsakt eller åtgärd leder till att medlemsstaterna inte längre får låta verkställighet av en framställan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller erkännande av ett beslut om husrannsakan eller beslag som fattats i en annan medlemsstat omfattas av de villkor som anges i artikel 51 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, får Schweiz inom den trettiodagarsfrist som anges i punkt 2 a meddela rådet och kommissionen att man inte godtar och inte kommer att genomföra innehållet i dessa bestämmelser i sin interna rättsordning i den utsträckning de är tillämpliga på framställningar eller beslut om husrannsakan och beslag i samband med utredningar eller åtal på området för direkt beskattning som,

om de begås i Schweiz, enligt den schweiziska lagstiftningen inte är belagda med frihetsstraff. I motsats till vad som gäller enligt punkt 4 skall avtalet i sådant fall inte upphöra att vara tillämpligt.

- b) Den gemensamma kommittén skall sammanträda inom två månader från det att en av kommitténs medlemmar begär detta för att, under hänsynstagande till utvecklingen på internationell nivå, diskutera den situation som uppstått till följd av ett meddelande lämnats i enlighet med led a.

När den gemensamma kommittén enhälligt nått fram till en överenskommelse som innebär att Schweiz godtar och till fullo genomför de berörda bestämmelserna i den nya rättsakten eller åtgärden, skall punkt 2 b samt punkterna 3 och 4 vara tillämpliga. De uppgifter som det hänvisas till i punkt 2 b första meningen, skall tillhandahållas inom trettio dagar från det att överenskommelsen nåddes i den gemensamma kommittén.

ARTIKEL 8

1. För att förverkliga de avtalsslutande parternas mål att nå en så enhetlig tillämpning och tolkning som möjligt av de bestämmelser som avses i artikel 2, skall den gemensamma kommittén fortlöpande övervaka utvecklingen av den rättspraxis som utarbetas av Europeiska gemenskapernas domstol, nedan kallad EG-domstolen, samt den rättspraxis som utarbetas av de schweiziska domstolar som är behöriga i fråga om dessa bestämmelser. En mekanism som garanterar ett regelbundet utbyte av denna rättspraxis skall inrättas för ändamålet.
2. Schweiz får komma med inlagor eller skriftliga påpekanden till EG-domstolen om en domstol i en medlemsstat har vänt sig till EG-domstolen för ett förhandsavgörande om tolkningen av en bestämmelse som avses i artikel 2.

ARTIKEL 9

1. Varje år skall Schweiz lägga fram en rapport för den gemensamma kommittén om hur dess administrativa myndigheter och domstolar har tillämpat och tolkat bestämmelserna som avses i artikel 2, i förekommande fall med hänsyn till EG-domstolens tolkning.
2. Om den gemensamma kommittén, inom en frist på två månader efter att ha underrättats om att det föreligger en betydande skillnad mellan EG-domstolens och de schweiziska domstolarnas rättspraxis, eller en betydande skillnad i tillämpningen av bestämmelserna som avses i artikel 2 mellan myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och myndigheterna i Schweiz, inte har varit i stånd att garantera en enhetlig tillämpning och tolkning, skall förfarandet i artikel 10 inledas.

ARTIKEL 10

1. Om det uppstår en tvist om tillämpningen av detta avtal, eller om den situation som avses i artikel 9.2 skulle uppstå, skall frågan officiellt tas upp som tvistefråga på dagordningen för den gemensamma kommittén i dess sammansättning på ministernivå.
2. Den gemensamma kommittén förfogar över 90 dagar från antagandet av den dagordning i vilken den aktuella tvistefrågan fördes upp för att lösa denna tvist.
3. Om den gemensamma kommittén inte kan lösa tvisten inom den nittiodagarsfrist som avses i punkt 2, skall fristen förlängas med trettio dagar i syfte att nå en slutgiltig lösning på tvisten. Om det inte går att nå en slutlig lösning, skall detta avtal upphöra att gälla sex månader efter utgången av trettiodagarsperioden.

ARTIKEL 11

1. För de administrativa kostnader som hör samman med tillämpningen av detta avtal, skall Schweiz tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag på 7,286 % av beloppet 8 100 000 euro, med förbehåll för en årlig justering med hänsyn till inflationsnivån i Europeiska unionen.

2. För kostnaderna för att utveckla Schengens informationssystem II skall Schweiz, med start budgetåret 2002, tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag för de berörda budgetåren, beräknat på landets bruttonationalinkomst jämförd med bruttonationalinkomsten för alla de deltagande länderna.

Bidrag för de budgetår som föregår ikraftträdandet av detta avtal skall betalas senast när avtalet träder i kraft.

3. Om driftskostnaderna för tillämpningen av detta avtal inte täcks av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, utan belastar de deltagande medlemsstaterna direkt, skall Schweiz bidra till dessa kostnader med den procentandel som dess bruttonationalprodukt utgör i förhållande till alla de deltagande ländernas bruttonationalprodukt.

Om driftskostnaderna täcks av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, skall Schweiz bidra till denna budget med ett årligt belopp som motsvarar den procentandel som landets bruttonationalprodukt utgör i förhållande till alla de deltagande ländernas bruttonationalprodukt.

4. Schweiz har rätt att erhålla dokument som kommissionen och rådet utarbetar om detta avtal och att, vid den gemensamma kommitténs möten, efter eget val begära tolkning till ett av Europeiska institutionernas officiella språk.

ARTIKEL 12

1. Detta avtal skall inte i något avseende påverka tillämpningen av andra avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, och inte heller avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiz å den andra.

2. Detta avtal skall inte påverka avtal mellan å ena sidan Schweiz, och å andra sidan en eller flera medlemsstater, om dessa avtal är förenliga med detta avtal. Om de andra avtalen och detta avtal är oförenliga, skall detta avtal ha företräde.

3. Detta avtal skall inte i något avseende påverka de avtal som i framtiden kan komma att ingås mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, och inte heller avtal som ingås mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiz å den andra eller avtal som kan komma att ingås på grundval av artiklarna 24 och 38 i Fördraget om Europeiska unionen.

ARTIKEL 13

1. Schweiz kommer att ingå ett avtal med Konungariket Danmark om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan Danmark och Schweiz i fråga om de bestämmelser som avses i artikel 2, vilka grundar sig på avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och följaktligen omfattas av protokollet om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

2. Schweiz kommer att ingå ett avtal med Republiken Island och Konungariket Norge om fastställande av ömsesidiga rättigheter och skyldigheter på grund av deras respektive associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

ARTIKEL 14

1. Detta avtal träder i kraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare, i sin egenskap av depositarie, konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av detta avtal som uttryckts av parterna i detta avtal eller på deras vägnar.

2. Artiklarna 1, 3, 4, 5, 6 och artikel 7.2 a första meningen skall tillämpas provisoriskt från dagen för undertecknandet av detta avtal.

3. När det gäller rättsakter eller åtgärder som antagits efter undertecknandet av detta avtal men innan det trädde i kraft, skall den trettiodagarsperiod som avses i artikel 7.2 a sista meningen börja löpa den dag då avtalet träder i kraft.

ARTIKEL 15

1. De bestämmelser som avses i bilagorna A och B och de bestämmelser som redan antagits i enlighet med artikel 2.3, skall börja tillämpas av Schweiz vid en tidpunkt som fastställs i rådet med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla bestämmelser som avses i bilagorna A och B, efter samråd inom den gemensamma kommittén och efter att ha försäkrat sig om att Schweiz har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna och att kontrollerna vid landets yttre gränser är effektiva.

De rådsmedlemmar som företräder Irlands regering och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering skall delta i fattandet av dessa beslut i den mån de berör de bestämmelser i Schengenregelverket och rättsakter som grundar sig på eller har anknytning till detta regelverk, vilka dessa medlemsstater deltar i.

De rådsmedlemmar som företräder regeringarna i medlemsstater för vilka, i enlighet med anslutningsfördraget, endast en del av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B är tillämpliga, skall delta i antagandet av detta beslut i den utsträckning det rör bestämmelser i Schengenregelverket vilka redan är tillämpliga för dem.

2. Tillämpningen av bestämmelserna som avses i punkt 1 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz å ena sidan och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, å den andra.

3. Detta avtal skall endast vara tillämpligt om de avtal som avses i artikel 13 också har börjat tillämpas.

4. Vidare skall detta avtal endast vara tillämpligt om avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz också har börjat tillämpas.

ARTIKEL 16

1. Liechtenstein får ansluta sig till detta avtal.

2. Liechtensteins eventuella anslutning skall vara föremål för ett protokoll till detta avtal, där alla följder av en sådan anslutning regleras, inklusive skapandet av rättigheter och skyldigheter mellan Liechtenstein och Schweiz, samt mellan Liechtenstein å ena sidan och Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, å den andra.

ARTIKEL 17

1. Detta avtal får sägas upp av Schweiz eller genom enhälligt beslut i rådet. Uppsägningen skall meddelas depositarien och börja gälla sex månader efter detta meddelande.
2. Detta avtal skall anses uppsagt om Schweiz säger upp något av de avtal som avses i artikel 13 eller i artikel 15.4.

ARTIKEL 18

1. Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

Den maltesiska versionen av detta avtal skall bestyrkas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den skall ha samma giltighet som de språk som anges i punkt 1.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i ... den ...

För ...

För ...

BILAGA A

(Artikel 2.1)

Del 1 i denna bilaga gäller 1985 års Schengenavtal och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, del 2 tar upp anslutningsinstrumenten och del 3 avser relevant sekundärlagstiftning rörande Schengen.

DEL 1

Bestämmelserna i det avtal som undertecknades den 14 juni 1985 i Schengen mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

Alla bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, som undertecknades den 19 juni 1990 mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna, med undantag för följande bestämmelser:

Artikel 2.4 om kontrollen av varor

Artikel 4 i den del som gäller kontroll av bagage

Artikel 10.2

Artikel 19.2

Artiklarna 28–38 med tillhörande definitioner

Artikel 60

Artikel 70

Artikel 74

Artiklarna 77–91 i den utsträckning de omfattas av rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen

Artiklarna 120–125 om rörlighet för varor

Artiklarna 131–133

Artikel 134

Artiklarna 139–142

Slutakt: förklaring nr 2

Slutakt: förklaringar nr 4, 5 och 6

Protokoll

Gemensam förklaring

Gemensam förklaring av ministrar och statssekreterare

DEL 2

Bestämmelserna i anslutningsinstrumenten till Schengenavtalet och Schengenkonventionen som undertecknades med Republiken Italien (i Paris den 27 november 1990), Konungariket Spanien och Republiken Portugal (i Bonn den 25 juni 1991, Republiken Grekland (i Madrid den 6 november 1992), Republiken Österrike (i Bryssel den 28 april 1995) samt Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige (i Luxemburg den 19 december 1996, med undantag för följande bestämmelser:

1. Protokoll, undertecknat i Paris den 27 november 1990, om Republiken Italiens regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985.
2. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Paris den 27 november 1990, om Republiken Italiens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

3. Protokoll, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Konungariket Spaniens anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.
4. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Republiken Italien anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Slutakten, del III, förklaringarna nr 3 och 4

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

5. Protokoll, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Republiken Portugals anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.
6. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Republiken Portugals anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 7 och 8

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Slutakten, del III, förklaringarna 2, 3, 4 och 5

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

7. Protokoll, undertecknat i Madrid den 6 november 1992, om Republiken Greklands regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, protokollet om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringars anslutning, undertecknade den 27 november 1990 i Paris respektive den 25 juni 1991 i Bonn, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.

8. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Madrid den 6 november 1992, om Republiken Greklands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990 samt Konungariket Spanien och Republiken Portugal genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2, 3 och 4

Slutakten, del III, förklaringarna nr 1 och 3

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

9. Protokoll, undertecknat i Bryssel den 28 april 1995, om Republiken Österrikes regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, protokollet om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringars anslutning samt protokollet om Republiken Greklands regerings anslutning, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992.

10. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bryssel den 28 april 1995, om Republiken Österrikes anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Republiken Italien, Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt Republiken Grekland anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, och dess slutakt:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

11. Protokoll, undertecknat Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Danmarks anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.
12. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 7 och 8

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

13. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Republiken Finlands regerings anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.
14. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Republiken Finlands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaring:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III, utom förklaringen avseende Åland

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

15. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Sveriges regerings anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.

16. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Sveriges anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaring:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

DEL 3

A. Följande beslut av Verkställande kommittén:

SCH/Com-ex (93) 10 14.12.1993	Bekräftelse av ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar av den 19 juni 1992 och den 30 juni 1993 om ikraftträdande
SCH/Com-ex (93) 14 14.12.1993	Förbättring av det praktiska samarbetet mellan rättsliga myndigheter för att bekämpa narkotikahandel
SCH/Com-ex (93) 21 14.12.1993	Förlängning av den enhetliga viseringen
SCH/Com-ex (93) 24 14.12.1993	Gemensamma förfaranden för återkallande av eller förkortning av giltighetstiden för den enhetliga viseringen
SCH/Com-ex (94) 1 rev. 2 26.4.1994	Anpassningsåtgärder för att avlägsna hinder vid gränsövergångar för passage av de inre gränserna
SCH/Com-ex (94) 15 rev. 21.11.1994	Införande av ett datoriserat samrådsförfarande för de centrala myndigheter som avses i artikel 17.2 i Schengenkonventionen
SCH/Com-ex (94) 16 rev. 21.11.1994	Gemensamma in- och utresestämplar
SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4 22.12.1994	Införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser
SCH/Com-ex (94) 25 22.12.1994	Utbyte av statistik om utfärdande av enhetliga viseringar

SCH/Com-ex (94) 28 rev. 22.12.1994	Certifikat enligt artikel 75 för transport av narkotika och psykotropa ämnen
SCH/Com-ex (94) 29 rev. 2 22.12.1994	Ikraftträdande av konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet
SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. (point n°8)	Gemensam politik på viseringsområdet
SCH/Com-ex (95) 20 rev. 2 20.12.1995	Godkännande av dokument SCH/I (95) 40 rev. 6 om förfarandet för tillämpning av artikel 2.2 i konventionen
SCH/Com-ex (95) 21 20.12.1995	Snabbt utbyte mellan Schengenmedlemsstaterna av statistiska och konkreta uppgifter om eventuella problem vid de yttre gränserna
SCH/Com-ex (96) 13 rev. 27.6.1996	Principer för utfärdande av Schengenviseringar i förbindelse med artikel 30.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet
SCH/Com-ex (97) 39 rev. 15.12.1997	Vägledande principer för bevis och indicier inom ramen för återtagandeaftal mellan Schengenländerna
SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2 21.4.1998	Arbetsgruppens verksamhetsrapport
SCH/Com-ex (98) 12 21.4.1998	Utbyte av statistik om utfärdade viseringar
SCH/Com-ex (98) 18 rev. 23.6.1998	Åtgärder mot medlemsstater som orsakar problem när det gäller utfärdande av handlingar som möjliggör avlägsnande från Schengenområdet ÅTERTAGANDE – VISERING

SCH/Com-ex (98) 19 23.6.1998	Monaco VISERING – YTTRE GRÄNSER – SIS
SCH/Com-ex (98) 21 23.6.1998	Påförande av stämpel i viseringssökandes pass VISERING
SCH/Com-ex (98) 26 def 16.9.1998	Inrättande av en ständig kommitté för utvärdering och tillämpning av Schengenregelverket
SCH/Com-ex (98) 29 rev. 23.6.1998	Generalklausul som omfattar alla tekniska bestämmelser i Schengenregelverket
SCH/Com-ex (98) 35 rev. 2 16.9.1998	Översändande av den gemensamma handboken till kandidatländerna
SCH/Com-ex (98) 37 def 2 27.10.1998	Antagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring
SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3 16.12.1998	Gränsöverskridande polissamarbete för att förebygga och avslöja straffbara handlingar
SCH/Com-ex (98) 52 16.12.1998	Handbok om gränsöverskridande polissamarbete
SCH/Com-ex (98) 56 16.12.1998	Handbok om handlingar som kan förses med visering
SCH/Com-ex (98) 57 16.12.1998	Införande av ett harmoniserat formulär för inbjudningar, åtagandeförklaringar och bevis för bostad
SCH/Com-ex (98) 59 rev. 16.12.1998	Samordnade insatser av dokumentrådgivare
SCH/Com-ex (99) 1 rev. 2 28.4.1999	Schengen och narkotikasituationen

SCH/Com-ex (99) 5 28.4.1999	Uppdatering av Sirenehandboken
SCH/Com-ex (99) 6 28.4.1999	Regelverket på området för telekommunikation
SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2 28.4.1999	Kontaktpersoner
SCH/Com-ex (99) 8 rev. 2 28.4.1999	Ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer
SCH/Com-ex (99) 10 28.4.1999	Olaglig vapenhandel
SCH/Com-ex (99) 13 28.4.1999	Antagande av nya versioner av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna och upphävande av de tidigare versionerna
SCH/Com-ex (99) 14 28.4.1999	Handbok om handlingar som kan förses med visering
SCH/Com-ex (99) 18 28.4.1999	Förbättrat polissamarbete för att förebygga och avslöja straffbara handlingar

B. Följande förklaringar av Verkställande kommittén:

Förklaring	Föremål
SCH/Com-ex (96) förkl. 5 18.4.1996	Definition av begreppet "utlänning"
SCH/Com-ex (96) förkl. 6 rev. 2 26.6.1996	Förklaring om utlänning

SCH/Com-ex (97) förkl. 13 rev. 2 9.2.1998	Bortförande av underåriga
---	---------------------------

C. Följande beslut av Centralgruppen:

Beslut	Föremål
SCH/C (98) 117 27.10.1998	Antagande av åtgärder för bekämpning av olaglig invandring
SCH/C (99) 25 22.3.1999	Allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer

BILAGA B

(Artikel 2.2)

Schweiz skall tillämpa innehållet i följande rättsakter från den dag som fastställts av rådet i enlighet med artikel 15.

Om en konvention eller ett protokoll som omfattas av en rättsakt som markerats med en asterisk nedan ännu inte har trätt i kraft denna dag för alla stater som är medlemmar i Europeiska unionen när den berörda rättsakten antas, skall Schweiz tillämpa innehållet i de relevanta bestämmelserna i dessa instrument först från och med den dag då konventionen eller protokollet i fråga är i kraft för samtliga av de ovan nämnda medlemsstaterna.

- Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51) och kommissionens rekommendation 93/216/EEG av den 25 februari 1993 om det europeiska skjutvapenpasset (EGT L 93, 17.4.1993, s. 39), ändrad genom kommissionens rekommendation 96/129/EG av den 12 januari 1996 (EGT L 30, 8.2.1996, s. 47)

- Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1), ändrad genom rådets förordning nr 334/2002/EG av den 18 februari 2002 (EGT L 53, 23.2.2002, s. 7); kommissionens beslut av den 7 februari 1996 och kommissionens beslut av den 3 juni 2002 om kompletterande tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av visumhandlingar (ej offentliggjorda)

- Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31)
- Rådets akt av den 29 maj 2000 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater [bestämmelserna som avses i artikel 2.1 i konventionen] (EGT C 197, 12.7.2000, s. 1) *
- Rådets beslut 2000/586/RIF av den 28 september 2000 om inrättande av ett förfarande för ändring av artikel 40.4 och 40.5, artikel 41.7 och artikel 65.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 248, 3.10.2000, s. 1)
- Rådets beslut 2000/645/EG av den 17 oktober 2000 om rättelse i Schengenregelverket enligt Verkställande Schengenkommitténs beslut SCH/Com-ex (94) 15 rev (EGT L 272, 25.10.2000, s. 24)
- Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1), ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2414/2001/EG av den 7 december 2001 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 453/2003 av den 6 mars 2003 (EGT L 69, 13.3.2003, s. 10)

- Rådets beslut 2001/329/EG av den 24 april 2001 om uppdatering av del VI och bilagorna 3, 6 och 13 i de gemensamma konsulära anvisningarna samt av bilagorna 5a, 6a och 8 i den gemensamma handboken (EGT L 116, 26.4.2001, s. 32)
- Rådets förordning (EG) nr 1091/2001 av den 28 maj 2001 om fri rörlighet med en visering för längre vistelse (EGT L 150, 6.6.2001, s. 4)
- Rådets beslut 2001/420/EG av den 28 maj 2001 om anpassning av delarna V och VI samt bilaga 13 i de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 6 a i den gemensamma handboken vad gäller viseringar för längre vistelse med samma giltighet som viseringar för kortare vistelse (EGT L 150, 6.6.2001, s. 47)
- Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2.6.2001, s. 34) och rådets beslut 2004/191/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av kriterier och närmare föreskrifter för ersättning för finansiella obalanser som uppstår till följd av tillämpningen av direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EUT L 60, 27.2.2004, s. 55)
- Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 45)
- Rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater [bestämmelsen som avses i artikel 15 i protokollet] (EGT C 326, 21.11.2001, s. 1)*

- Rådets förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EGT L 328, 13.12.2001, s. 4)
- Rådets beslut 2001/886/RIF av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EGT L 328, 13.12.2001, s. 1)
- Rådets beslut 2002/44/EG av den 20 december 2001 om ändring av del VII i och bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna samt av bilaga 14a till den gemensamma handboken (EGT L 20, 23.1.2002, s. 5)
- Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4) och kommissionens beslut av den 12 augusti 2002 med tekniska specifikationer för den enhetliga modellen för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (ej offentliggjort)
- Rådets beslut 2002/352/EG av den 25 april 2002 om översyn av den gemensamma handboken (EGT L 123, 9.5.2002, s. 47)
- Rådets beslut 2002/354/EG av den 25 april 2002 om anpassning av del III och upprättande av bilaga 16 till de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 123, 9.5.2002, s. 50)

- Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1) och kommissionens beslut av den 14 augusti 2002 med tekniska specifikationer för den enhetliga utformningen av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (ej offentliggjord)
- Rådets beslut 2002/585/EG av den 12 juli 2002 om anpassning av delarna III och VIII i de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 187, 16.7.2002, s. 44)
- Rådets beslut 2002/586/EG av den 12 juli 2002 om anpassning av del VI i de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 187, 16.7.2002, s. 48)
- Rådets beslut 2002/587/EG av den 12 juli 2002 om översyn av den gemensamma handboken (EGT L 187, 16.7.2002, s. 50)
- Rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 1)
- Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 17)
- Rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit (EGT L 64, 7.3.2003, s. 1)

- De bestämmelser i 1995 års konvention om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 78, 30.3.1995, s. 2) och i 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 313, 23.10.1996, s. 12) som det hänvisas till i rådets beslut 2003/169/RIF av den 27 februari 2003 om fastställande av vilka bestämmelser i 1995 års konvention om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater och 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater som utgör en utveckling av Schengenregelverket enligt avtalet om Republiken Islands och Konungariket Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 67, 12.3.2003, s. 25)*
- Rådets beslut 2003/170/RIF av den 27 februari 2003 om gemensamt utnyttjande av sambandsmän som är utsända av medlemsstaternas brottsbekämpande organ [utom artikel 8] (EUT L 67, 12.3.2003, s. 27)
- Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8)
- Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15)
- Rådets beslut 2003/454/EG av den 13 juni 2003 om ändring av bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 14 a till den gemensamma handboken vad gäller viseringsavgifter (EUT L 152, 20.6.2003, s. 82)

- Rådets förordning (EG) nr 1295/2003 av den 15 juli 2003 om åtgärder för att förenkla viseringsansökningar och utfärdande av visering för de medlemmar i den olympiska familjen som deltar i Olympiska spelen eller Paralympiska spelen 2004 i Aten (EUT L 183, 22.7.2003, s. 1)
- Rådets beslut 2003/585/EG av den 28 juli 2003 om ändring av bilaga 2 förteckning A till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 5 förteckning A till den gemensamma handboken vad gäller viseringskrav för innehavare av pakistanska diplomatpass (EUT L 198, 6.8.2003, s. 13)
- Rådets beslut 2003/586/EG av den 28 juli 2003 om ändring av bilaga 3 del I till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 5a del I till den gemensamma handboken vad gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav på flygplatser (EUT L 198, 6.8.2003, s. 15)
- Rådets beslut 2003/725/RIF av den 2 oktober 2003 om ändring av bestämmelserna i artikel 40.1 och 40.7 i konventionen om tillämpning av Schengenvtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EUT L 260, 11.10.2003, s. 37)
- Rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg (EUT L 321, 6.12.2003, s. 26)
- Rådets beslut 2004/14/EG av den 22 december 2003 om ändring av tredje stycket (Grundläggande kriterier för prövning av ansökan) i del V av Gemensamma konsulära anvisningarna (EUT L 5, 9.1.2004, s. 74)

- Rådets beslut 2004/15/EG av den 22 december 2003 om ändring av punkt 1.2 i del II av de gemensamma konsulära anvisningarna och om upprättande av en ny bilaga till dessa anvisningar (EUT L 5, 9.1.2004, s. 76)
- Rådets beslut 2004/17/EG av den 22 december 2003 om ändring av del V punkt 1.4 i de gemensamma konsulära anvisningarna och del I punkt 4.1.2 i den gemensamma handboken om att införa kravet på innehav av medicinsk reseförsäkring som en av de handlingar som krävs för utfärdande av en enhetlig visering för inresa (EUT L 5, 9.1.2004, s. 79)
- Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1)
- Rådets beslut 2004/466/EG av den 29.4.2004 om ändring av den gemensamma handboken för att införa åtgärder för riktade gränskontroller av minderåriga med medföljande vuxen (EUT L 157, 30.4.2004, s. 136)
- Rättelse till rådets beslut 2004/466/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken för att införa åtgärder för riktade gränskontroller av minderåriga med medföljande vuxen (EUT L 195, 2.6.2004, s. 44)
- Rådets förordning (EG) nr 871/2004 av den 29 april 2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 162, 30.4.2004, s. 29)
- Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24)

- Rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande (EUT L 261, 6.8.2004, s. 28)
- Rådets beslut 2004/574/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken (EUT L 261, 6.8.2004, s. 36)
- Rådets beslut 2004/581/EG av den 29 april 2004 om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna (EUT L 261, 6.8.2004, s. 119)
- Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5)

SLUTAKT

De befullmäktigade ombuden har antagit nedan angivna förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om parlamentariskt samråd.
2. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om yttre förbindelser.
3. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.

De befullmäktigade ombuden har även tagit hänsyn till nedan angivna förklaringar som bifogats denna slutakt:

1. Förklaring av Schweiz om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.
2. Förklaring av Schweiz om artikel 7.2 b om fristen för godtagande av förändringar i Schengenregelverket.
3. Förklaring av Schweiz om tillämpningen av den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål och den europeiska utlämningskonventionen.
4. Förklaring av kommissionen om överlämnandet av förslag.

5. Förklaring av kommissionen om de kommittéer som skall bistå kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter.

Utfärdad i Bryssel den

På Europeiska unionens vägnar:

På Europeiska gemenskapens vägnar:

På Schweiziska edsförbundets vägnar:

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM PARLAMENTARISKT SAMRÅD

De avtalsslutande parterna anser att frågor rörande detta avtal bör diskuteras i möten mellan Europaparlamentet och det schweiziska parlamentet.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM YTTRE FÖRBINDELSER

De avtalsslutande parterna är överens om att Europeiska gemenskapen skall uppmuntra tredje länder och internationella organisationer med vilka den har ingått avtal inom ett område med anknytning till Schengensamarbetet att ingå liknande avtal med Schweiziska edsförbundet, utan att det påverkar Schweiziska edsförbundets behörighet att ingå sådana avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA
OM ARTIKEL 23.7 I KONVENTIONEN AV DEN 29 MAJ 2000
OM ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP I BROTTMÅL
MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER

Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 23.1 c i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater är de avtalsslutande parterna överens om att Schweiz, om den berörda medlemsstaten inte har fått den berörda personens samtycke, i enskilda fall kan kräva att personuppgifter inte får användas för de ändamål som avses i artikel 23.1 a–b i denna konvention utan Schweiz föregående samtycke i samband med förfaranden där Schweiz hade kunnat neka eller begränsa översändandet eller användningen av personuppgifter i enlighet med denna konvention eller de instrument som avses i artikel 1 i denna.

Om Schweiz i ett enskilt fall skulle vägra att ge sitt medgivande efter en begäran från en medlemsstat i enlighet med ovan nämnda bestämmelser, skall Schweiz motivera sitt beslut skriftligen.

ÖVRIGA FÖRKLARINGAR

FÖRKLARING AV SCHWEIZ OM ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP I BROTTMÅL

Schweiz förklarar att avgöranden angående överträdelser av lagstiftningen på området för direkt beskattning, som lagförs av schweiziska myndigheter, inte vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande kan överklagas till domstol med behörighet i brottmål.

FÖRKLARING AV SCHWEIZ
OM ARTIKEL 7.2 B
OM FRISTEN FÖR GODTAGANDE AV FÖRÄNDRINGAR
I SCHENGENREGELVERKET

Den maximala fristen på två år enligt artikel 7.2 b avser såväl godtagandet som genomförandet av rättsakten eller åtgärder. Följande faser omfattas:

- Den förberedande fasen.
- Det parlamentariska förfarandet.
- Fristen för folkomröstning (100 dagar från det officiella offentliggörandet av rättsakten).
- I förekommande fall folkomröstning (organisation och omröstning).

Förbundsrådet skall genast underrätta rådet och kommissionen efter avslutandet av var och en av dessa faser.

Förbundsrådet åtar sig att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att de olika faserna som nämns ovan genomförs så snabbt som möjligt.

FÖRKLARING AV SCHWEIZ
OM TILLÄMPNINGEN AV DEN EUROPEISKA KONVENTIONEN
OM INBÖRDES RÄTTSHJÄLP I BROTTMÅL OCH
DEN EUROPEISKA UTLÄMNINGSKONVENTIONEN

Schweiz åtar sig att inte åberopa sina reservationer och förklaringar i samband med ratificeringen av den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål, i den utsträckning det skulle vara oförenligt med detta avtal.

FÖRKLARING AV EUROPEISKA KOMMISSIONEN OM ÖVERLÄMNANDET AV FÖRSLAG

När kommissionen överlämnar förslag angående detta avtal till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet skall den översända kopior av dessa förslag till Schweiz.

FÖRKLARING AV EUROPEISKA KOMMISSIONEN OM DE KOMMITTÉER SOM SKALL BISTÅ KOMMISSIONEN NÄR DEN UTÖVAR SINA GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Utöver den kommitté som inrättas genom artikel 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, utgörs de kommittéer som bistår kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter när det gäller genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket för närvarande av

- den kommitté som inrättas genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ("visumkommittén"), och
- den kommitté som inrättas genom artikel 5 i rådets beslut av den 6 december 2001 (2001/886/RIF) och genom artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001, som båda är instrument inom ramen för utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ("SIS II-kommittén").

AVTAL
I FORM AV SKRIFTVÄXLING
MELLAN EUROPEISKA UNIONENS RÅD
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM DE KOMMITTÉER SOM BISTÅR EUROPEISKA KOMMISSIONEN
I UTÖVANDET AV DESS VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER

A. Skrivelse från gemenskapen

Rådet hänvisar till förhandlingarna om avtalet om att associera Schweiziska edsförbundet (nedan kallat Schweiz) till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och har noterat Schweiz begäran att, som ett uttryck för dess medverkan i beslutsfattandet på de områden som omfattas av avtalet och för att få avtalet att fungera bättre, fullt ut bli associerat till arbetet i de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter.

Rådet noterar att det i framtiden, när sådana förfaranden kommer att tillämpas på de områden som omfattas av avtalet, verkligen kommer att finnas behov av att associera Schweiziska edsförbundet till dessa kommittéers arbete, också för att se till att avtalsförfarandena har tillämpats på de berörda rättsakterna eller åtgärderna så att dessa kan bli bindande för Schweiz.

Europeiska gemenskapen åtar sig att förhandla om lämpliga arrangemang för att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete.

I fråga om Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, gäller följande:

- Europeiska kommissionen skall se till Schweiz experter deltar i så stor utsträckning som möjligt, om det skulle uppkomma en fråga om tillämpningen av Schengenregelverket och uteslutande för denna fråga, i förberedandet av utkast till åtgärder som sedermera skall läggas fram för den kommitté, inrättad genom artikel 31 i detta direktiv, som bistår kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. När kommissionen utarbetar sina förslag skall den således samråda med Schweiz experter på samma grund som med experterna från medlemsstaterna.
- Schweiz kan, i enlighet med artikel 29.2 andra stycket i direktivet, utse en person som företräder övervakningskommittén eller de myndigheter som Schweiz har utsett att delta med observatörsstatus, utan rösträtt, vid mötena med arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter. Dessa företrädare skall delta på inbjudan då en viss punkt på dagordningen rör tillämpningen av Schengenregelverket, och då endast med avseende på denna punkt.

Jag vore tacksam om Ni kunde meddela mig huruvida Er regering samtycker till detta.

Med utmärkt högaktning.

B. Svar från Schweiziska edsförbundet

Tack för Er skrivelse av den..., som hade följande lydelse:

"Rådet hänvisar till förhandlingarna om avtalet om att associera Schweiziska edsförbundet (nedan kallat Schweiz) till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och har noterat Schweiz begäran att, som ett uttryck för dess medverkan i beslutsfattandet på de områden som omfattas av avtalet och för att få avtalet att fungera bättre, fullt ut bli associerat till arbetet i de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter.

Rådet noterar att det i framtiden, när sådana förfaranden kommer att tillämpas på de områden som omfattas av avtalet, verkligen kommer att finnas behov av att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete, också för att se till att avtalsförfarandena har tillämpats på de berörda rättsakterna eller åtgärderna så att dessa kan bli bindande för Schweiz.

Europeiska gemenskapen åtar sig att förhandla om lämpliga arrangemang för att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete.

I fråga om Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, gäller följande:

- Europeiska kommissionen skall se till Schweiz experter deltar i så stor utsträckning som möjligt, om det skulle uppkomma en fråga om tillämpningen av Schengenregelverket och uteslutande för denna fråga, i förberedandet av utkast till åtgärder som sedermera skall läggas fram för den kommitté, inrättad genom artikel 31 i detta direktiv, som bistår kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. När kommissionens utarbetar sina förslag skall den således samråda med Schweiziska edsförbundets experter på samma grund som med experterna från medlemsstaterna.
- Schweiz kan, i enlighet med artikel 29.2 andra stycket i direktivet, utse en person som företräder övervakningskommittén eller de myndigheter som Schweiz har utsett att delta med observatörsstatus, utan rösträtt, vid mötena med arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter. Dessa företrädare skall delta på inbjudan då en viss punkt på dagordningen rör tillämpningen av Schengenregelverket, och då endast med avseende på denna punkt.

Jag vore tacksam om Ni kunde meddela mig huruvida Er regering samtycker till detta."

Jag har glädjen att meddela att Schweiz förbundsråd har godkänt ovan nämnda arrangemang.

Högaktningsfullt

GEMENSAM FÖRKLARING OM GEMENSAMMA MÖTEN I DE GEMENSAMMA KOMMITTÉERNA

Delegationerna som företräder Europeiska unionens medlemsstaters regeringar,
Europeiska kommissionens delegation,

delegationerna som företräder Republiken Islands och Konungariket Norges regeringar, och

delegationen som företräder Schweiziska edsförbundet,

- har beslutat att gemensamt organisera mötena i de gemensamma kommittéer som inrättades genom å ena sidan avtalet om Islands och Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, å andra sidan avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, oavsett nivå på mötet,
- noterar att gemensamma möten kräver praktiska arrangemang för ordförandeskapet vid dessa möten när ordförandeskapet skall innehas av de associerade länderna i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket eller avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,
- noterar de associerade ländernas önskan att, när så är nödvändigt, avträda sitt ordförandeskap och låta ordförandeskapet rotera mellan sig i alfabetisk ordning från det att avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket träder i kraft.

Utfärdad i den

Sammanfattning av utkastet till proposition

Prop. 2008/09:179
Bilaga 3

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiz och Liechtenstein om att Liechtenstein ansluter sig till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket. Protokollet föranleder vissa lagändringar som föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge och Schweiz, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge, Schweiz och *Liechtenstein*, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 6 § och 4 kap. 20 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *skall* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *skall* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *ska* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *ska* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

4 kap.

20 §

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge *eller* Schweiz och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt.

Prop. 2008/09:179
Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 1 § och 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***1 kap.**

4 §

Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge *och* Schweiz.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*.

7 kap.

6 §

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvísning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge *eller* Schweiz och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

1. utlänningsen i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller

2. utlänningsen är skälig misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlänningsen avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge *eller* Schweiz som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

– make eller sambo,

– barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörj-

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvísning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

– make eller sambo,

– barn under 21 år som är bero-

ning, och
– förälder som är beroende av
barnet för sin försörjning.

ende av föräldern för sin försörj-
ning, och
– förälder som är beroende av
barnet för sin försörjning.

Prop. 2008/09:179
Bilaga 4

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

8 kap.

1 §

En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,

2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,

3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,

4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,

5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

20 kap.

7 §

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, Island, Norge *eller* Schweiz, om detta görs i vinstsyfte.

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, om detta görs i vinstsyfte.

För försök till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

8 §

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge *eller* Schweiz döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *skall* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *ska* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 1 och 9 §§ lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge *eller* Schweiz.

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*.

9 §

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge *eller* Schweiz, *skall* omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, *ska* omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förteckning över de remissinstanser som yttrat sig över utkastet till proposition

Prop. 2008/09:179
Bilaga 5

Skriftliga synpunkter över utkastet till proposition har getts in av Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Migrationsverket, Datainspektionen, Kustbevakningen, Tullverket, Skatteverket, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Sjöfartsverket, Transportstyrelsen och Sveriges advokatsamfund.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 april 2009

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, statsråden Borg, Carlgren, Ask, Malmström, Erlandsson, Carlsson, Hägglund, Björklund, Leijonborg, Adelsohn Liljeroth, Odell, Olofsson, Sabuni, Billström, Torstensson

Föredragande: Statsrådet Ask

Regeringen beslutar proposition 2008/09:179 Liechtensteins associering till Schengenregelverket